

૭૮૬

મજમુએ નસાયેહ

શરયદી વ મોલાઇ શેખ સાદક અલી

કદદસ્લાહો રહા હુ

ભાગ બીજો

119

એની અંદર ૧૯ નમીલતા છે એવે ભાગ મલીને શેખ સાદકઅલીની આખી નમીલતા સાત ગુરૂ નમામ થાઇ છે ખાસ કરીને મુમનીન ભાઇઓની ફરમા ઇસથી નીકળત મહનવ કરી ગુજરાતીમા તરબુધો કરી છપાવી તૈયાર કરાવી છે કોઇ જગા ભુલ જોવામા આવે ના સુધારી સવાળમા દાખીલ થાસો અને પઢીને ખાક સારના લકમા હુઆના કલેમાથી સવાળના દામનને ભડોળે તા. ૧ જુલકાદશ ૧૩૪૩ હી.

આ નમીલતા સમ્મે હક ગુજરાતીયા સ્વાધીન રાખયા છે કોઇ સલમ છપાવી નુકસાનમા પડવું નહીં એક નંગ મંગાવનાર સાહેબની જનાબમા અરજ છે કે મીમન પેદલા મોકલી આપવી જોઈએ.

મલવાતું ઠે. મુલા એહમદહુસેન મુલા અમદુલઅલી
મંદશોર (માલવા) અને દાહોદ (પંચમદાલ)

સંવત ૧૯૮૧

સને ૧૯૨૫

પેહલી વકત ૨૦૦૦

મીમત પાકુ પુરું ગામ કપરના ગામ પોસતેજ ૦)ન

૧૨૧૩૫

સુચના

સુમીનીન ભાઈએને ખખર આપવામાં આવે છે કે ગુજરાતી હરશેમા ઐન તથા ખરો કાફ નથી તે વાસટે એ બે હરોશે ઉપર હમોએ નીશાની ૨ તરનમીદા સુકા છે તે વાસટે તરનમીદા હોએ તો મો કાફ ગીનવો અને અ-ઈ-ઉ આ હરોશે ઉપર તનમી હોએ તેને ઐન ગીનવો બેએ નસીહતના પેહલા ભાગમા ૧૫ અને બીજા ભાગમા ૧૬ નસીહત મલી શાત ગુફની ૧ નસીહત થઈ વેચનાર ભાઈએને કીફાયત ભાવે આપીશું

૧૨૧૩૪

મુદ્રક: રતીલાલ ખાળકુળ ત્રીવેદી

મુદ્રણસ્થાન: સરસ્વતી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ભટવાડી પોળ આમળ-૩મરેક.

પ્રકાશક: મુલ્લાં અહમદહસેન મુલ્લાં અબ્દુલબલી

પ્રગટ કર્યાનું સ્થળ: મંદગોર (ગ્વાલીયર સ્ટેટ)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ] .

અનુક્રમાંક ૧૨૬૩૫ વર્ગીક .

પુસ્તકનું નામ મજબુલે નસાએ

વિષય ૬ - : ૪

૭૮૬

મજમુએ નશા ચેહ

ભાગ ૨ એ

તસનીફ શેખ સાદકઅલી

ખીસમીલ્લા હીર રહમાં નીર રહીમ
યા અલી મદદ

નસીહત સોલમી

સું લરેશો છે હયાતી નો હવે હુસ્યાર થા
ઝીંદગી નો દીન છે પીલો મોટ પર તૈયાર થા
મોટના તૈગા અખમોં થી નકોઈ વંચી સકા
પંહલ વાં રસતમ ચરીખા ચે જગા લાચાર થા
થા ફલાટુન ને અરશટુ બેવે લા પાની હકીમ
મોત પર તશ ખીસ કરવા થી વોહ બે ઈખ તીયાર થા
કોઈ બર આયા નહીં તકદીર પર તદબીર થી
ગર ઉમર બિન આસ શા હુગ્યાલને મકકાર થા
માઉયાને વોહ બની મરવાન ભુંદા કહાં ગયા
કહાં અખુલ આશ વોહ શીર એન સા જખ્યાર થા
આસ માં નીચે અમી ઉપર થયા તે સખ ગયા

સરવે આ સેંહ સાર ને દર મયાં એક મિચકાર થા
 જે કોઈ ચમકા ચહાં તે ગુલ થયા દીવા નિમટ
 કબરમા ઉતરા છે વોહ જે મેહલના રહેનાર થા
 થઇ ગયા માટીમા માટી કઈ બશર મેહતાબ સા
 મોટિયો ને જોહરોના જે ઉપર સીંગાર થા
 આ કીબત દુનયાનો આ દેખીને દીલમા ચેટ જે
 આ ખીરત બાકીનો આ બાકી હુમરમા પાર થા
 આ જીસમની કૈદમા ઉતરા છે અપને લોગ વોહ
 જે ધકી પેહલા મુરખી લોગમા ઇનકાર થા
 કર તદા રૂક આ હયાતીમા વોહ સાબીક ફેઅલ પર
 આ દત ઇનકાર મુકીને હયુલા પાર થા
 માઅં રિક્ત બારીયે આપી છે તુંને તે વાસતે
 જીવના અંજામને તું શીકરમા સર શાર થા
 કોઈ ફાઝીલના ફઝલને મત હસદથી ધાંક જે
 એહલે જન્નત ધઈને મત પાછો તું એહલે નાર થા
 જેમ અંલીના ફઝલને ધાંકા ખુવારીજ લોગ ચે
 મુશ લીમો થા ઝાહીરી પન બાટીની કુફર થા
 શીરકની ટીનતથી ચે સરવે બના થા તે રખ
 સબના દિલ અંદર અંલી ઉપર હસદને ખાર થા
 કોઈ અંલીના બાબમા તફઝીલ ને ઇબ તીયાર થી
 તેહની તફઝીરો કરે ઉલટી એહવા બદ કાર થા
 છે અંયાં કે ખેત રબ મા છુટ ગીરાવા વાસતે
 મુસ ટફાની પીઠ પર શૈરે ખુદા અસવાર થા
 કહો ક્રિયા અસહાબ ની છે સર ફરાઝીઆ કદર
 પન અંજબ લોગના દીલ પર ખુગઝના આઝાર થા
 હજ કરી જીયારે ગદીફલ ખુમ મા આયા મુસ ટફા
 વહાં મુસલમાનો જમઆં એક લાખની મિકદાર થા

હુકમ પેગમબરથી સખ થે એક કરો મીંમબર ખુલંદ
 હાતથી કાટા તરત કાંટા ઓના જહાર થા
 મુસ ટકા ને મુર ટકા બેવે ચહહા મીંમબર ઉપર
 એકથા સુરજ ને બિજા માહે પુર અન વાર થા
 લઈ અલીને આપ થે ઉંચા કરા ગુથન તલક
 તે પછી એમ ગુફ તથુ મા એહમદે મુખતાર થા
 હર નળીના થા વસી તેમ છે અલી મારા વસી
 હર ઝખાં થી ચાંતરફ ઇકરારના લલકાર થા
 મુસ તકા થે તેપછી નઝદીક મા રહેલન કરી
 રોશનાઈ ગુમ થઈને જા બજા અંધાર થા
 આપ લેટા થા પલંગઉપર ને જુમલા એહલે ખેત
 ચુર થઈ ગમ મા મુખારીક લાશ પર બલહાર થા
 સખમા એહરા વોહ લખત દીલ ની ઝારી જોઈને
 ચા ગીરદ સરવે બની હાશમ બી ઝાર ઝાર થા
 તે ધરી દેખી તખાહી હૈદરે કર રાર ની
 સું લીખું કુલ કુદસીયો આખોથી અશક બાર થા
 બેવે શેહ ઝાદા વોહ બેવે ખુસરે કોનૈન ની
 ખસતા હાલી જોઈ જોહદ રંજ દીલ કરનાર થા
 સખ મુનારીક થઈ સફીક્ષમા થયા મજમા તમામ
 ગુસલને તકરીન મા ચહાં હૈદરે કર રાર થા
 અંહુદ લેવારો મલી વોહ તેમના ટાગુત ને
 જે ઉપર રોઝે અઝલથી લાનતોના માર થા
 નામ સું નાપાકતુ લઈયે આ મજલીસે પાક મા
 સાંપને ખંઝીર ના તેથી ભલા ઓતાર થા
 સું બલાની વોહ ધરી થી જે ધરી મા સૈરેહક
 આપ થા ધરમાને વોહ મીંમબર ઉપર અસવાર થા
 સું અંજળ ઈસલામમા આ હાદીયો બરપા થયો

તે બલાથી મુખતિલા આસખ નખી અટહાર થા
 સૈખ લુકમાન વોહકે જેહના ઉરશનો આરોઝ છે
 આ મુસીબતની જલન થી ઝરદ ચોર ખી માર થા
 બેકલી બેહદ થઈ આ હાદીવાની જીવ મા
 તે સખ વોહ અંશ દુનયાથી નીપત બેઝાર થા
 સીકલ કરતા થા વોહ બેહરની ઇલમના આખ થી
 બેહસના મેદાન મા હુશમન ઉપર તલવાર થા
 થા હખી ખુદ્લા ના દીલખંદ ખારીના હખીખ
 ખંદગી મા આખીદો ના દુરરએ દસતાર થા
 ફારસી સલમાનના ઇમાન મા થા બેનજીર
 હો બહુ વોહ ખુ ઝરો મીકદાદને અંમ્માર થા
 ફિકેહના ખાઝારમા વેપારીયો ના સેઠ થા
 ઇલમ વેહદત ની રકમ ના સાહીબે કોથાર થા
 ખાનજી લાઈ ઉદેપુરી ઇલમ વોહ દીનના
 તે ઇલમ મુફરીદના આશા ગીરદ હમ અટવાર થા
 સરવે પાયા થા વોહ શાહ બદરના દર ખારથી
 જે બદરના હઝરતે શાહે ઝકી દીલ દાર થા
 શેહ ઝકીના શહન શાહ અંખદે અલી છે નો રતન
 જે નિમટ નજમુલ હુદા યુસુફ વોહ નો સર હારથા
 મીસરી યુસુફને સીવા છે કેન એહના હમ નઝીર
 આપછે નીલમ ને નજમુદ્દીન દરે શેહ વાર થા
 વકતના સાહેબ ની આગે છે નિહાયત ઇખ તિસાસ
 જેમ નખી ટાહા ની આગે બક્ષિત તૈય્યાર થા
 દીને હક ની યાવરી માછે ઇલમ મુફરદ ચકીન
 કેસ ઇખને સઅંદ જેમ વોહ સૈય્યદે અનસાર થા
 હર દરે દીવાર થી મુનયે છે હરદમ આ સદા
 કઈ થમા દાતાર ખન અહેવા નકોઈ દાતાર થા

સૈકુંદરીન ની સૈફ થી અશરાર છે જીમલા અંદમ
કોઈ ન રૂએ ઝર્મી ઉપર કદી અશ રાર થા
જીમના નાકામા કુદસી મુશક છે અંબદે અંલી
ઇબ તીદા પેદાશથી જેહના ચહાં મહેકાર થા
છે ખબર અફલાકને એહના વબુદે પાક ની
પુશત ખમ તે વાસતે અવલથી આ દગ્વાર થા
હુબ સૈકુંદરીન ની ઇમાન છે આદક અલી
દીલ થકી ચે રશતા હુબનો તુ રશતા દાર થા

નસીહત ૧૭ વીં.

સામલો લોગો નસીહતના સુખન ને ધીયાન થી
દીલના દક્તર પર લખીલો ચે સુનીને કાન થી
હોએ છે કાનોસ મા દીવો તિમજ ઇન સાન મા
અંકલનો દીવો ઇનાયત છે અજબ સુખ હાન થી
નેયા મતે હુજમા બની આંદમ ઉપર છે મચ્ચાં રિક્ત
મચ્ચાં રિક્તથી હર બશર મોહતાજ છે હૈવાન થી
શીકરની દુરબીન થી દેખો ઝરા સેંહ સાર મા
સું ગરઝ ખાલીકની છે પેદાશ ના મંદાન થી
જીવ કુલ ઇન સાનના જીમમોમા બંદીવાન છે
થઈ હતી તકઝીર સું જીમમોના બંદીવાન થી
લેદ વોહ તકઝીરના સમ ઝો હયાતીમા ચર્કાં
તે પછી તોખા કરીને જઈ મીલો રહેમાન થી
ઝીંદગી છે વહાં તલક તમને ચહાં ઇમકાન છે
હાત દોસો ઝીંદગી બચાંદ અઝ તમે ઇમકાન થી
જે ઘયા પેદા તે આખીર ગુમ ઘયા હુનકા નિમત
કોઈ ના ખાછાવલા ઇન સાન કબરસ તાન થી
જે ઘડી પેહની કફન થાસો જના ઝા પડ સવાર

હશર લગ રેહશે કબરની ખારમા તે આન થી
 ગારમા ઉતરા પછી નહિ કોઈ થી કઈ થઈ સકે
 તે સખ્ય મશગુલ રેહ તું મોટના સામાન થી
 આંખથી ટપકાવ્યો આંસુને ખુરા કર દુત મર
 થોએ જેમ કાલક ગુનાહોની ખુદા ગુફરાન થી
 ગર કરે તકસીર બંદાની તો તે બખશાવ જે
 દીલમા દરતો રેહજે તું ગીબત અને બોહતાન થી
 આ ખીરતના દેશથી આવ્યો છે તું પરદેસ મા
 કહાં હસે રાહત વહાં પુછો કોઈ મેહમાન થી
 સાંપ પર જે કોઈ બિછોના પાથરી ને બેઠે સે
 સાંપ કુંકી ઝેહર લેસે જીવ વોહ ઈનસાન થી
 તે નમત દુનયા છે ચારો મત લુભાવ્યો જીવને
 ઝેહર નાખી શેહદમા સખને કરા બેબાન થી
 વહાનમા ઈમાનના બેથી હયુલા પાર થા
 મત તના પાછા હવાના પાનીયો ના તાન થી
 બાન પર આવે અગર નોળત તો ખરચી બાન દે
 મટ હટે મુમીન થઈને તું કદી ઈમાન થી
 કેસ બીન મુસહર વોહ જેમ ઈમાન પર કુરબાન થા
 વાસટે ઈમાનની ગુઝરા વોહ અપના બાન થી
 કેસને કુફામા મુસલીમની ખબરને વાસટે
 સીબટે પેગમખરથે લેબાથા નિપટ અરમાન થી
 તે દીનોમા થો વહાં આંમીલ હુંબેદુલા ઝીયાદ
 વોહ ઝીના ઝાદો હતો હીંદુ કનથ્યા કાન થી
 કેસને પકરીને બોલો ગર હયાતી ચાહે તું
 લઅન કર ઇબને અંલીના નામ પર ઇલહાન થી
 કેસ વોહ દર હાલ કુફામા ચઢી મિંમખર ઉપર
 કુશીયોથી ગુફતય કીદી અંજબ ઓ સાન થી
 તે પછી લાઆનત શુફીદી છે મજમા મા તમામ

આશ કારા વોહ હુંએદુલ્લાહ ઉપર ધંકાન થી
 જે બશર ધમાન ને વેંચી ને દુનયા મોલ લે
 પાપના બોળને લઈ આયો વોહ દુનયા ક્ષાન થી
 જેમ હુંમરો બિન સચ્ચાંદ કાપીર મુલક રધને વામ્રટે
 કર બલામા સું ખુરાઈ થઈ છે વોહ શેયટાન થી
 જે થયા ચેથી સુતમ સૈર ખુદાની આલ પર
 કહાં સુતમ એહવા થયા શીર ઓંન ને હામાન થી
 પીયાસથી મારાનખી ઝાદા ને ઘેરીને તમામ
 અરશ કુરશી થર થરા દેખી ને આ ટુગયાન થી
 મુલક રધ કહાંથી મીલે મલહુંને એ દોશ તો
 કોઈ નહી ઉમમેદને પોંહચે એહવા ઇસયાન થી
 માતમે હુસૈન મા એકલ હતા એક શહન શાહ
 તાઝીયા દારી વોહ કરતા થા અંજબ હુંનવાન થી
 શેહ ઝકી વોહ પીર મુરશદ નો લકબ આંલા મુનીર
 વો રેહતા હંર ખુખીયોમા ખુલદના રીઝવાન થી
 લુ લુ લાહુત ઉતરાથા જીસમની સીપ મા
 ગોહરે કુદસી વોહ નીકલા થા વોહ કુદસી ખાનથી
 ઝોહદને તકવા મા થા વોહ નોજવાની મા ઇલમ
 કમ સફાઈમા નથા વોહ ફારસી સલમાન થી
 બદરની માઆંદીન મા નીલમ થા સપ્રીના નોરતન
 ગુલ હઝારા થા વોહ મલ્લા રાજના ખુસતાન થી
 સૈય તૈયબ થુ હુમાયુન નામ આંલી બાહ નોં
 સખઝ છે સેંહસાર જેહના ફૈઝના બારાન થી
 આજ તેહના હુંરસનો દીન છે તમે એ એહલે દીં
 બંદગી કરજો ગરઝ ફારીગ થઈ કુર આન થી
 શેહ ઝકી દરયાએ વેહ દત ના ચર્કીં મર બન થા
 સૈકુદદીન મર બન છે વોહ શેહ ઝકી મર બન થી

ગર રસાઈ દેખતા એહની હમીદુદ દીન તો
 ફર દીયતની ફર દીયો વોહ લેજતા કર માન થી
 ફઝલ એહલુલ જૈતની તક રીર ને જીયારે સુની
 ખારજી કઈ થઈ મોહીબ ખાલી થયા તો રાન થી
 પુશત ખમ થઈ ને સીતારા સખ ફલક પરથી તમામ
 કદમ બોસી ચાહે છે અંબદે અંલી સુલતાન થી
 ગર ફરીશતા ની છે ખુવા હીશ એહની દેખી શાનને
 દેવરી ની ખાક લેવા આવે છે દર બાન થી
 છે હમારા પાપની શામત થકી યે મુબ તલા
 મઆફ કર બારી તુફલ છૂત રતે અંદ નાન થી
 આંશીયત કુદલી તું એહને બખશ એ પર વર હીગાર
 કર બકા એહની ઝીયાદા ચરખ ના દોરાન થી
 આસમા ઉપર ખુદા છે તે નિમટ ધરતી ઉપર
 દેખ તું સદક અલી છે સૈફુદ્દીન તે શાન થી

નસીહત ૧૮ વીં.

આંખો તુંખોલ બારી ની કુદરત ના વાસટે
 જે સં કરી છે રખયે તે હીકમત ને વાસટે
 સમ જો ખુદાએ અપને નીકાલા જમીન થી
 પેદા કરા છે કોનસી હુંદલત ને વાસટે
 અંદ રોજની હયાતી પછી મોટ છે નીધાન
 બે દીન ની ચાંદની છે યે ખુલમટ ને વાસટે
 કાઈ રહ્યા નરેહસે આફાની જહાન મા
 સામાન કર શીતાબી થી રેહ લટને વાસટે
 એહ વું તું કરકે થાએ મરા બઆંદ જીવતો
 સખ આંખે શુભવા તારી તુરબત ને વાસટે
 પરવર હીગાર પોતે ગંની છે જહાન થી

કીડુ નથી જહાનની હાજતને વાસટે
 બલકે સરો યુનાહોથી આવી પહા છે યહાં
 કીદી ખટા અંઝીમ જહાલત ને વાસટે
 સાખીક જે થા ફરીશતા ખુદાની જનાબમા
 તેહને ન કીદો સજદો હુમીઅતને વાસટે
 શકત કરી તમામ વોહ રૂહાની લોગ જે
 સમ જહાવા કાઈ ટરાહથી હીદાયતને વાસટે
 તેહના સુખન ફેહેરીને હરગીઝ નમા નહીં
 બલકે ચઢીને બોલા હીમાકત ને વાસટે
 દુખા છે તે દીનોથી આ દુનયાના પુરમા
 કેદી થયા જુસમની કષાકત ને વાસટે
 મુકત મદીદ બાઆદ વોહ પરવર દીગાર જે
 ઇનસા નીયતને બખશી ઇનાયત ને વાસટે
 અહેસાન નિત કરી વોહ ફરીશતાની આલને
 લેખ યહાં છુરાવા આ ખીલકતને વાસટે
 સુરજ છે મુસટફા વોહ ફરીશતા ની આલમા
 જેહને ખુદાયે મોકલા રેહ મતને વાસટે
 જેહવાકે મુસટફા છે તેહવા મુરવઝા અંલી
 લેકોન ફરક છે બેમા નખુવતને વાસટે
 ખાટીમ નખીના પીચારા નવાસા હસન હુસૈન
 મેહશરમા બે કફા છે થફા અંતને વાસટે
 હર એકથા આસમાને રીસલતના આફતાખ
 તેહ કીકથી થયા બે ઇમા મતને વાસટે
 દેખીને આકમાલ નવાસા ને મુસટફા
 ફરતાયા નિત ખીયાર કમાલતને વાસટે
 ખીલવાવી વોહ ઇમામને ખાંદા ઉપર તખી
 લઈને તીલલતા ફગલની શોહ રતને વાસટે

શીઝા ને સુત્રી બેઠે લખે છે કે મુસટકા
 મીંમ બર ઉપર ચઢા હુવા ખુતબાને વાસટે
 હસનૈન ગર જો આવે તો મીંમબર થકી નખી
 ઉતરીને લેતા બેઠેને શક્ત ને વાસટે
 છે મોઝાંતમીદ રીવાયત કે મસજીદમા મુસટકા
 હર રોઝ આપ જતા ઇમામતને વાસટે
 આવી હુસૈન ચઢતા વોહ નાનાની પીઠ પર
 જ્યારે નમાવી પીઠને સજદાને વાસટે
 રૂહલ અમીની લેજીને બારી કેહલાવતા
 દર હાલ બસ હુસૈનની હુરમતને વાસટે
 જહાં લગ કે પીઠપર રહે આ પીઠના સવાર
 વહાં લગ નખીન ઉઠજો ઇબાદતને વાસટે
 દાઉ મોઘજ ઇમામના નોઅમાન નેક નામ
 કાનોને ઘાલો એહની રીવાયતને વાસટે
 કેહ છે કે જો હુસૈનના મોહથી નીકલતી રાલ
 ચુસી નખી વોહ લેતાથા બરકતને વાસટે
 શખ્ખીરના સુની આ અબઘ્ઘ ડ્રઝા ધલો
 બસ અંકલ ગુમ છે અંકલની હૈરતને વાસટે
 મું તે ઉપર સુતમને ગુઝારા ચઝીદ યે
 મા તમ છે રોઝો શખ યે મુસીબતને વાસટે
 કીદા ના રખયે અપને તે અંરસામા તે સખ્ખ
 દીલ સોખતા છે આતશે હૈરતને વાસટે
 અલ કીસ્સા ધૈરા શૈરને ખંઝીરા યે તમામ
 પાનીને બંદ કરીને શરા સ્તને વાસટે
 ઇટકાલ એહલે બૈતના સદ હૈફ તર કરા
 મછ્છી નીમટ પીયાસની શીફ્ટને વાસટે
 કુર આન લધને માથા ઉપર હઝરતે હુસૈન

એમ બોલા કુફીયોથી વોહ હુબજતને વાસટે
 આયો છું મે તમારો બુલાયો એ કુફીયો
 કઈ રેહમ લાઓ દેખીને ગુરબતને વાસટે
 છોરો મને મે જાઉં ચહાંથી વટન ટરફ
 કોઈ ચે નફીદી મેહરે ખબા પતને વાસટે
 આખીર નખીના પીકના અસ વાર વોહ ઈમામ
 રનમા ગીરા અખમથી સહા દતને વાસ ટે
 બુથી છુરી શીમર લઇ છાટી ઉપર ચઢે
 વોહ હો બહુ ધરીથી કયા મત ને વાસ ટે
 નીત પીયાસથી નીકાલી અખાં શેહ ચે એમ કહયું
 પાની પીલાઓ ઝેહરાની નીસબત ને વાસ ટે
 બુથી છુરીથી તરસા કરા શાહને શહીદ
 કાપીર શીમર ચે દોઝખી ટીનત ને વાસ ટે
 બેહદ ઉપી થી અંરશ કુરશી મા થર થરી
 રોતા થા કુહસીયો આ હકીકત ને વાસ ટે
 માથા મા ધુલ નાખી વોહ આયાથા દેખવા
 ટાહા નખી હુસૈન ની સુરત ને વાસ ટે
 દુટો ન આસમાં ઝમીન પર ગીરીને હાએ
 ઝેનુલ અંખા મેહઝ રીઆયત ને વાસ ટે
 બે પર દગી હરમની કરી ચાહ હરધરી
 બે હદ છે ખસતા હાલી ચે હાલત ને વાસ ટે
 આ હા દી ષો સુનીને નસારા અને ચહુદ
 ગમ ગીન સરવે થાએછે રીકકત ને વાસ ટે
 આ ઉમ્મતે નખી જેહવા ભુંદા ન કોઈ થયા
 ખા મોશ છે ઝખા તકીઅત ને વાસ ટે
 શાહ ઝકી કે જેહના ઉરસનો આ રોઝ છે
 બેકલથા નિત હુસૈનની મહેનત ને વાસ ટે

અસહ્ય તઅંઝીયા નો વોહ કરતા થા નિત નવો
આલે નખીની મહેઝ મુહબ્બતના વાસ ટે
કહાં આંશુરા નારોઝા નુ લહગન નુ થુરીવાજજી
ખાતા થા સરવે શોક થી લીઝ ઝત ના વાસ ટે
શાહ ઝકી ચે સખને સુનાવી ફઝલ અંઝીમ
લહગન કરાવી ખૈર ની મુન્નત ને વાસ ટે
મકતલ અંવામી પઢતા થા દયાવતના કંઈ હુદુદ
મોકુફ કીદુ જહુત ને ગૈરત ને વાસ ટે
અસનાદ એહલે ખૈતનો મકતલ કરી જમઆ
પઢતા વોહ આપ હુકની હકીકત ને વાસ ટે
પાંચે ફરઝ પછી કહાં તકર રૂખ નીથી રસમ
કીદી રસમ ચે અમરે આ ઇમ્મત ને વાસ ટે
તીયારે ખુદાચે ખખશા ખલફ સૈકુદદીન સા
લાયક થા ઇખતીદા થી ખીલાફત ને વાસ ટે
અંબદે અંલી હુમાયું ચે ફ્રનયાને દઇ ટલાક
ઝીનત ને મુકી દીનની ઝીનત ને વાસ ટે
ટચ્ચખ ઇમામ સાહબના હુમદા છે ખૈર ખુવાહ
દોલતને ખરચી ટચ્ચખી દોલત ને વાસ ટે
સાદક અંલી હુસૈન ના માતમ ની દરમયાં
મશગુલ રહેતું અપની સઆં દત ને વાસ ટે
પાની તું પીને બોલજે લાઅનત યઝીદ પર
જન્નત નસીખ ઘાસે ચે લાઆં નત ને વાસ ટે

નસીહત ૧૯ વો

તોહીદના નુકલમે જે દીલ પર લીખા કરે
જન્નતની પખતીએ મા લે કેમ ના અદા કરે
કયોસ ને વોહ લખહુશાનો છે રામખા

તકલીફ બંદગીની જેકાઇ નીત ખમા કરે
 બુનયાદ નહીં દગે વોહ બશર ની જહાન મા
 તકવાની નીમ પર જે ઇમા રત બના કરે
 દયાવતની આ ઝમીન મા ખીદમતના ખીજ ખો
 દુનયાને આખીરત મા તું એહને લના કરે
 રહેમતની કરજે શાન તું હર એક ગરીબ પર
 રહેમત ખુદાની તારી કબરમા જહુમા કરે
 તોખા કરી હર એક ખટાથી તું પાક થા
 નુગરો બની ને મત તું ખટા પર બના કરે
 વીજીને સાંપથી છે ખુરો વોહ બશર ચકી
 ગીબતના ઝેહરથી વોહ હરએક ને દસા કરે
 મુમીન ઉપર હુકુક છે મુમીન ના બે અદદ
 અલકીરસા કઇ ના થાયેતો હકમા દુઆ કરે
 ખીલકત ખુદાની ગોયા ખુદાનો કીતાબ છે
 આંકીલને ચે ઘટે છે મુટાલે કરા કરે
 હીરદાના આઇનાથી વોહ ગફલતના કાટને
 ઇંબરતના મીસકલાથી હુમેશા ઘસા કરે
 જે શરેએ મુસટફા મા હલાલો હરામ છે
 તે સીખવાથી કોઇ ના મુમીન હટાકરે
 મછીને જે કીસમ મા નહોએ ભોંગરા અંચાં
 ના તેહતુ ખાવું શરેએ મહુમદ રવા કરે
 ખીસમલ્લા બોલી મછછી પકરવી ઝુરૂર છે
 વાજીબ છે ચે શરતને સરો કોઇ વના કરે
 મુમીન થઇને ઘેરો ના ઓતાર મા ન બા
 સુરહાર સરવે ઘેરોને હરદમ ખપા કરે
 લોહાની ચુંક જંડું જવાહીરના થાલ મા
 સુરહાર તેમ છે મુમીન મા બસ આ કફાકરે

તીરનાર ની કમરમા જો પડકરને બાંધસે
 પાનીમા દુબસે વોહ તરત નહીં તીરા કરે
 મુમીન થઇને પાપોના બોજ ના બાંધ સો
 નહીં વોહ ચઢે આખારથી દાયમ પડા કરે
 અંબદે અંલી આમોલા બક્ષાછે વોહ લોગ થી
 જે કોઇ બદીના ફેઅંલથી એહને બક્ષા કરે
 બીસ મીલ ઇલાહ બગેરની મછછી હસેજે વોહ
 મુરદાર હો બહુ છે તું મત યે લીયા કરે
 તાડી શરાબ લાંગના પીનાર છે ઝખું ન
 મુવા પછી ચેસરવે ભટકટા શીરા કરે
 જે છાગનીછે ચીઝ તે આફત છે અંકલ ની
 અંકલો ઉપર ખુમારની આવી ઘટા કરે
 જે કોઇ યે બદીને કરે ઇબ તીયાર વોહ
 દો ઝખથી નહીં વોહ નીકલે હમેશા જલા કરે
 એ તાર આબશરનો છે એ તાર આ ખેરી
 નીકલા પછી તું હાએ નો નારો ભરા કરે
 આ ઝીંદગી છે તેહમા તું ચેતીને ધર કદમ
 એહવું તું કરકે ખોટ કદીમી વલા કરે
 સમરન ઇમામ તૈબ ના ફરખંદા નામને
 કોનૈન ના અંલીલની ઇંદલટ શીફા કરે
 મુનકર નકીરની કહાં ટાકત છે દોસતો
 કબરોમા એહના લોગની ઉપર જક્ષા કરે
 વીસે ઇમામ મા છે યે અકલીલ લા ભુરમ
 કન ચન મીવાલ જીવને એહને વલા કરે
 અંબદે અંલી હીબબ છે વોહ મેહરે દીનના
 કેમ ના શુઆ ઇમામી વોહ એહમા ખીરા કરે
 મનજુર દીબરીયાના છે વોહ નુરથી ચકીન

જેયે કરે તે ઉપરથી કહરો કઝા કરે
 ઓસાફ શેહ ઝકીના પીસરના છે ખે અંદહ
 ટાકત કહાં છે કોઈ પનાગર પના કરે
 ખાકે સીફા વોહ ખાક છે સાદક અંલી તું બન
 જે ખાક ને આ અંબદેઅંલી ખાક પા કરે

નસીહત ૨૦ મી

જે કોઈ ખુદાના નામની માલા જપા કરે
 તો તેહને સરફરાજ જગતમા ખુદા કરે
 કહાં છે બુદા ખુદા છે બશરથી એ દોસ્તો
 જે યાદ દીલમાં અપના ખુદાની કરા કરે
 ઇનસાન વો છે બાકી આફની જહાનમા
 જેહના જીગરમા ખુદાની વસા કરે
 જે શખસ બંદગીમા ઘસે જાત ને તમામ
 માથા ને લોગ તેહની કબર પર ઘસા કરે
 કબરોમાં જીવતા છે વો બારીના એ લીયા
 દે છે જવાબ વોહને કે જે કોઈ નીદા કરે
 લેહુદોનાં વાદીલોમાં છુપા છે વો સુરજો
 તુરબતથી તુર દેખી આ સુરજ છુપા કરે
 એક એક વલીની શાન ન તહરીર થઈ સકે
 ગર કુદસીયો ફલકના વરકપર લીખા કરે
 નીકલા છે સબ ઝમીનથી બસે ઝીમીનમા
 કોઈ છુતસે ન મોતથી લાખો દવા કરે
 ચાહે જે કોઈ ખુલાસી હયુદા ના કેદથી
 તો આ ખુદાના લોગની બસ એકં તીદા કરે
 ખોલીને આંખ દે ખો બસીરતની મુતમીને

ઇંબરત છે મૌત સખને ચે ઇંબરત કફા કરે
 મુસ કીલ છે વક્ત જ્યારે કંબરમાં ઉતારસે
 શું તે જગા સગાને કુતુમ અઠ રૂખા કરે
 માંતીથી પેહલે ધાકીને માતી ને માખસે
 મૈયત થઇ પરેલોતું મેહનત ખમા કરે
 નાદાન વોહને કહીચ્યે કે વીસરીને મૌતને
 દુનયાની ખેલ બાઝીમાં બેથે હંસા કરે
 દાનાઇ હોય ઝરાતો ન વોહ દીનને ભુલજે
 જે દીન તમારી ઝાતને કીડા ગીઝા કરે
 જઇ મકબરા માં દેખો હજારે કુંબુરમાં
 ઇનસાન કઇ ગરેલા હશર લગસરા કરે
 સદ માત ચારે મોતના બેશક અંઝીમ છે
 આંકીલ હશે તો યાદ કરે ઠર ઠરા કરે
 મત આ ખેરત ને વેંચીને દુનયા ખરીદજે
 પેદા થઇ તું દુનયામાં પાછો મરા કરે
 નેકી ન થઇ સકે તો બદીને તું મુક જે
 મત કોઇ પર તું નેકી કરીને કહ્યા કરે
 બાકી ઉમરમાં જાગીને ગફલતની નીંદથી
 લાયકછે હર ઘરી તું ખુદાને દરા કરે
 ધોજે સીયાહી પાપની તૈઆના આબ થી
 કહાંછે રવા કે બંદા ખટાપર ખટા કરે
 ઇમાનના સીવા કહાં આં માલ છે કુબુલ
 પાયાવીના ઇમારત હશે તે ધસા કરે
 ધુવો ચઢીને આપથી પાછો પડે છે તેમ
 મત તું ચઢરી ને આપથી પાછો પડા કરે
 પાંચે વક્ત નમાઝ માં રૂહની નજાત છે
 મત કોઇ વક્ત તું અપની હવાથી કઝા કરે
 નસના ધની ના આગે નમાઝા કમી જ ઠર

જન્મત ની ખખ ટીથેમાં નમા થી ચલા કરે
 સોદા ગરી તું ઉલતી કરીને પસે છે ચહાં
 એહવો કમાકે આગહું દેવું વલા કરે
 હરમાલમાં અંકાત છે હક કીરદીગાર નો
 જે છે પનોતા લોગ તે એહને અદા કરે
 હર કોઈ બશર બશરની અમાનત ને ખાએતો
 તેહને ન કોઈ ધીરે ન ખાઇન કહ્યા કરે
 જે કોઈ ખુદાની કરશે અમાનત માં ખામતો
 તો તેહ ને દીન દુનયા માં રખ મુખતીલા કરે
 વેપાર કર ઇલમનો દરસની દુકાન માં
 જેમ તું વસાનો ઇલમનો દે તેમ વધા કરે
 કંચન થયો તું ઇલમ ની ઇકસીર થી અગર
 તે પર ઘટે છે હીરા હીલમના જડા કરે
 જે કામીલો છે તેહમાં તવાઝો ની શાન છે
 જેદાલી ફલ ભરી છે તે દાર્દમ નમા કરે
 મુરદાર લહેમ ખાવાથી ગીંચન અબુન છે
 મુમીન હસે તે એહમા દખલ નહી અરા કરે
 જીતલા ગુનાહ છે તેહમા ગુના આ અઝીમ છે
 મુમીન થઇને મુમીનો ઉપર જફા કરે
 દેખો તો દેખો અપના અયુ બો માં રાતદીન
 દેખી ને કેમ ન આંસુ નેનથી ઝમા કરે
 મુમીન ઉપર છે હકંચારો બે શુમાર
 ગરકઈ ન થઈ સકે તો છે વાજીબ દુઆં કરે
 હરગીઝ નસલ નરેહસે જહાંમા વોહ લોગની
 ભુકે મરે પરાસને પોતે જમા કરે
 મહરૂમ વોહ શખસછે ખુદાના જમાલ થી
 નો નંદ લે કરે ને સગા તલમલા કરે
 એહસાન વો બશરનો છે ખાલીક ની ઝાત પર,

મુમીત ની પર વરીમાં જે ફેલત કુન્ન કરે
 છે આસીકૃત ગીરા મીના સેકુદ્દીન મુદ્દુઆ
 જે પર ફલક ઝુકીને સીતારા ફોદા કરે
 અંબદે અંલીને દેખી નવાઝીશની ખાંરહા
 ખારો ઘઘને દરથો હસદથી વહ્યા કરે
 મુશકીલ કુશાઈ કરના રહેછે જહાનમાં
 મુશકીલ કુશાઈ એહની વોહ મુશકીલ કુશા કરે
 નીકલે અગર ધુપમાં કુદર ના ને નીકાલ
 દરહાલ આસમાં અખરની ઘટા કરે
 મુનકીર નકીર આવે કંબર માંજે પુછવા
 અબદે અંલીના નામથી વોહ વહાં હટા કરે
 થા સેકુદ્દીન શહનશા ના એક ભાઈ ખેનઝીર
 આઈરતન સીવા ન એહવા કોઈ જના કરે
 થુતામ અબદ કાદીર વા કુદસી સીફાતનું
 તા કંત કહાંકે કોઈ સના ગર સના કરે
 હીકમત ના આસમાન હાકીમુદ્દીન થા ચકી ન
 કઈ અરન તો સરી ખા કંદમ પર જુકા કરે
 ખીસકંતના થા ભહાર વોરેહમતના અખરોખાર
 જેહનો વકાર દેખી પહારો ખીચા કરે
 ખુબી છે જે શુમાર વો હુસમત શીઆર ની
 ચેપર જે કોઈ ફઝાવે તો રેવું ગમા કરે
 જહાંલગ ખુદાનું નામછે આલમમા વહાંતલક
 પરવર હીગાર સેકુલ હુદાની બકા કરે
 સાદીકે અંલી આખાક કંદમ મુમીનીન ની
 અહની હુઆ કુંબુલ ખુદા થા મદદ કરે
 જે કોઈ હુઆ મુનો તો વોહ આમીન ખોલજો
 મુમીન વધે ને હુશમનો જગમાં ઘટા કરે

નસીહત ૨૧ મી.

સું લલાઈ છે આદુનયામા કે તું લીપવાઈ છે
 જે કોઈ એહના થયા તેહને યે પહેલા ખાએ છે
 કઈ મરદે લાખે ને દુનયા યે ખપાયા આજલગ
 એક મરે છે ને વડી બીજો પડનવા જાએ છે
 જા ભરો પુરો ચહાં થી મોતનો સામાન લઈ
 જે કોઈ ખાલી ગયા છે તે બેટરાહ પચતાએ છે
 મત ગરૂરી કર જવાની પડ યે કુમલા સે ચકીં
 ધુપ ની ગરમી થી કુલો જે નીમટ કુમલાએ છે
 જે ઘડી ચહડસે જનઝા પર તું તેહને યાદ કર
 લોગ કેલસે આફલાના નો જના ઝો જાએ છે
 કઈ બશર દેખા ઉગાને આ તેહમા સેહમાર મા
 મોટની ઘનટીમા હરીન નીન નવા ખીસાએ છે
 હર ઘડી તોખા થી ધોજે તું ગુનાના મેલને
 જે નિમટ સાબુથી કપડા મેલના ધોવાએ છે
 અદરકન તકવાનો નાખી જીવને જમખાકે જે
 દુધમા જેમ અદરકન નાખેથી દઈ જમખાએ છે
 હાત પહોંચે વહાં લલક મત કર કમી એહસાન મા
 જાન તું એહસાન થી પાપો સરો મંજાએ છે
 મુમીનોની ગીબતો છે લહમ મચ્યત લા જુરમ
 જાતના થોરા છે તે યે લહમ મેચ્યત ખાએ છે
 ફેકને નમવાથી મત દીલને તું હરગીઝ તાન જે
 ફેકને નમવુ ગોયા ઉંચાઈ પર ઉંચાઈ છે
 હોઝા ગર દાનાઈ તો દેલત ઉપર મત બુલજે
 આ જહાન ફની મા ખસ સહેલાઈને ધોલાઈ છે
 અકલ હોએતો હર બશરને ખેંચજે નીત પીયાર થી

જેમ ચમક પાનો ટરફ લોહુ દેખુ ખેંચાએ છે
 આખડના આખ પર ખેંચક ખેંચામત દાગ છે
 જેમ અમ્મનતમા નિયત વેહવારની કર સાએ છે
 મત તસરફ ઝીંદગી ને કરખદીમા અંઝીઝ
 ઝીંદગી બંદાએની બદ ફેઅલથી કતરાએ છે
 મત શકીસતા કરજે કોઈ દીલને ગઝબના ટેશ થી
 દેગ નીચે આંચ ઝીયાદથી જમન ધુનાએ છે
 ગર પડે મેહનત તો કરજે સખર તે મેહનત ઉપર
 સખરના લોગ ની સીરત હરજગા વખનાએ છે
 યાદ કર દીલમા મુસીબત વોહ નખીના આલની
 જે મુસીબતની ઝીકરથી સંગ પાની ધાએ છે
 કરખલાનો કરજે નકશો દીલના પાનામા મુદામ
 તાકે યે નકશાથી ગોયા કર બત્તા દેખાએ છે
 દીનની સુરત વોહ હુસૈન ઇબને અલી ની યાદકર
 ગમની આતશમા જીગર યે યાદ થી બુનાએ છે
 રનમા વોહ શૌરને ખંઝીરોયે ઘેરા હાએ હાએ
 આંદને સુરજ ઘરનના વકત જેમ ઘેરાએ છે
 કુશીઓ કાફીર યે પાની બંધ કરા દીન તીન લગ
 અરશો કુરસી આજ લગ યે ગમથકી લડ જાએ છે
 પીયાસથા સુખા ગલા બચ્ચાઓ કુલ માસુમના
 જેમ વના પાની યે બાગોના ચમન સુખાએ છે
 એક બચ્ચાપર નીહાયત બેકલી થી પીયાશની
 ગોયા મછછીની ટરહ તરપે છે ને ચીલ્લાએ છે
 બેકલી માસુમની દેખી પુકારા સખ હરમ
 દાદ દોનાના મુહમ્મદ આ નીપટ સખતાઈ છે
 સહામલી આ શોરને ઘખરાયા વોહ શીબટે નખી
 ખુદ ખુદા એહવા સીતમગર હાલથી ઘખરાએ છે

ગમઝદા થઈને ખુદાથી અંરઝકીદી તે ઘરી
 સખર કર બારી અંટાયા સખરની તંગાઈ છે
 આપ થે બચ્ચાને લઈ બે હાતપર ઉંચા કરા
 જેમ સીતારે મુશતરી સુરજ ઉપર મુકાઈ છે
 કુર્શિયોથી શાહ બોલા કંઈ ખુદાના વાશતે
 હાથે આ મઅયુમ ને પાની ઝરાસુ પાથે છે
 તીર એક કાશીરથે સાંધા હાથે વોહ બચ્ચા ઉપર
 લોહીના ઘુટો પીલાવા આ કેહવી ભુંદાઈ છે
 કહાં ચહુદી ને નસારા થે કરા એહવા સુતમ
 બલકે સખથે સાહામલી ગમખાથે ને કુચવાથે છે
 કોમ હીંદુ ખુટ પરીસતો આ મુસીબતને સુની
 લોહીના આંસુ સરોની આંખથી ટપકાવે છે
 વોહ મુસલમાનો ખુરા છે કાશીરથી દોસ તો
 તઆ ઝીયા દારી કરામા જે કોઈ ગંદાથે છે
 એમ કહે છે કે હુસૈન ઇબને અલીને વોહ ચઝીદ
 બેવે આપસમા સગા છે થે બેવે પરતરાથે છે
 કોલ આ કેહવો કુફર છે એન ચારો બાનજે
 આ સુખન થે મલાઈનો ની બસ રૂસવાથે છે
 થા રસુલુલ્લાહ ના અકસર સગા કઈ કાફીરો
 કહાં રસુલુલ્લાહ જેહવા એહના સગા કહેવાથે છે
 કહાં હુસૈન ઇબને અલી મોલાને કહાં કાફીર ચઝીદ
 જે ઉપર રોઝે અઝલથી લાનતો વરસાથે છે
 ગર ખુદાની રાહમા પાયા શહાદત ને હુસૈન
 જે શહાદતની ઝીકરપર કુદસીયો ઝપલાથે છે
 આ હુસૈની આલથી આબાદછે દુનયા મુદામ
 આસમાં ઉપર ઝમી જે લોગથી કુલાથે છે
 છે હુસૈની આલ અંદર આજ એક ચકતા ઇમામ
 જેહના બે અંત પાકથી એહલે ગુનાહ બખશાથે છે

છે અબુલ ફાસીમ વોહ મોલાં નાની કુનથત આશકાર
 નામ તૈયબ એહવી તૈયબ જાત નો પોસાએ છે
 છે એ તૈયબ નામ મા ફુદસી અસર તે વાસટે
 હાત મોહપર જેહના લીદે નામથી ફેરાએ છે
 તાબ કહાં લીખયે મનાકીબ જે મનાકીબ દોસટો
 અરશ પર ઇમલા કીયોના હાતથી ખોદાએ છે
 બદરના દીલબંધ તૈયબનાઇએ તૈયબ ઇમામ
 જેહના બેઅત થી જગતમા રોશની ફેલાએ છે
 થા નુબુવતના ધરાનાના વોહ ચકતા ખૈર ખુવાહ
 જેહના આસાદીની કસરત થી જ્યાં બંદાએ છે
 ખુઝરો સલમાનને અંમમાર ને મીકદાદ વોહ
 ચાર અસહાબ નખી જેહવા ઝકી કહેવાએ છે
 આગ છે વોહ શાહ દીના ઉરસનો દીન તે સખ
 ફાતીહા ખુવાની કરાયેથી બલા સખ જાએ છે
 જેહના ફરઝદો મા યુયુફ નજમુ દીં થા બે મીયાલ
 ફુદસીયો જેહનાફઝલની કર તનો ને ગાએ છે
 એ ફે દીં અબદેઅલી થા શહે ઝકીના લખતે દીલ
 જેહની રેહલતથી જહાંમા ફરઝખાં થી હાએ છે
 કારખાના ગરબે ફુદરતના રવાં છે દમ બદમ
 પરના ફુદરતમા એહવા બીબ કદી કોઇ થાએ છે
 છાપ છે આ મોહરની ઇઝઝુલ હુદા તે વાસતે
 છે તસ્લી એહને દેખી જીવને જીવાએ છે
 દોસતો દીલ શાદ છે જે શાહના મકબાલ થી
 હુશમનોની આંખમા હરદમ નીમક ને રાએ છે
 મુઝઝુદદીન ના બખતની કરવત થકી સેંહસારમા
 બે તકલુફ ખારજ લોગો સરો વહેરાએ છે
 બે વજહ તું સાદક અલી કીબલા તે આ ઇઝુલ હુદા
 જેથી બે તુલ્લાહ હકીકી ની દરફ પોહવાએ છે

નસીહત ૨૨ મી

જેખશર પેદા થયા તે સખ યહાં મેહમાન
આખીરશ સરવેનો આ દુનયાથી કંબરસતાન
હર ઘરી હર લેહજા હર પદ વોહ ગુન્હાને યાદ કર
જે ગુનાહ થી તું યહાં નાદાન બંદીવાન છે
માઆસીયતના વાસટે ઉતરો જીસમ્મા તુ ચકીન
કેંદીઓને કેંદખાનાનો સખ ઇસયાન છે
વો ફરીશતા પાકને કેમ ના નમો ના પાક તું
નક્ષ કર દીલમાં આ તારા પાપનો હું વાન છે
હોય ગર આ કીલતો યહાંની કર ખુલાસીની ફીકર
જહાંતલક છે ઝીંદગી વહાં લગતું ને ઇમકાન છે
જીવ અમ્મારા આતારો દુશમને જાની છે જાન
જેમ બની આદમને: થો શૈતાન તેમ શૈતાન છે
તું તકકબુરના તઅંક ફનથી પરો આઝારમાં
ક્યારે ચે આઝારના અઆમનો બહોરાન છે
રામ ને લંકા થઈ હનુમાનથી તારાજ સખ
જીવને લંકાની બસ શહવત ગોયા હનુમાન છે
હોય ગર તાકૈતતો મતકર ખેરમાં હરગીજ કુસુર
ખેરમાં તકંઝીર કરવું ખેરનો હુરમાન છે
જે કરે ને કર ખુદાના વાસતે મુકી રીયા
બંદગી અહલે રીયાની ખેશુમાન રાય ગાન છે
હોયગર સરદારતા દરજે તું ખે ઇનસાફથી
ખુલમના લોગોની આબાદી અબસ વીરાન છે
છે અબાન નું કાટવું લીખ ચંદ લલો ખોહતાન થી
ખુન કરવાથી ઝીયાદા પાપમાં ખોહતાન છે
જે બસર સીરતમાં હુંદા છે તું તેથી દુર રેહ

એહવા લેજીને ખીલાથી આંખમાં હાન છે
 સાંપને જે દુધ પાસે તેહને આખીરકાટસે
 ચે સખખ સાંપોનો મરો પાલવું ખુશરાત છે
 આંધલા બહેરા છે વો દુનયાને ઉકળાના ચક્રીન
 એહયા લોગોને કહાંધી આંખ છેને કાન છે
 કઇ ખુદાના લોગ છે મખ મુલ તું તેહને પેછાન
 જેહના દીલપર ખારહા લખરેઝ રખનો ધીયાન છે
 તેસરો લોગોની સોહબતથી તું નીત મેહકા રહીશ
 બાગ માં સહેસારના વો સીવતી રેહાન છે
 મત તું દુનયાને કરે કઇ આખીરત પર ઇખતીયાર
 એહવા સોદામાં તુંને તુકસાન છે તુકસાન છે
 જે બદી છે આદમીમાં તેથી બદ તર જહેલ છે
 જેહલના જેહરેથી લાખો આદમી ખેજન છે
 મૈતના તીરેના ઝખમોથી ન કોઇ સાલીમ રહ્યા
 મૈતના જુમલા હદક દાનાઆને નાદાન છે
 મચારી ફત ઇનસાનમાં ઇનસાનીયત નો છે સખખ
 મચારેફતથી જે કોઇ ખાલી છે તે હેવાન છે
 શમ મા ના અનવારથી કંદીલો જેમ ચમકે છે તેમ
 જીવના કંદીલમાં અનવાર બસ ટુરફાન છે
 ઉમરને મામુર કરવું હુદમની તેહ સીલર થી
 હુદમની તેહસીલમાં ઉકળાનો સખ સામાન છે
 મુરસીદો જે નસ બનસ રોઝે અઝલથી છે રવાં
 નાસીયા સાઇ વો સખને દીનને ઇમાન છે
 લાબુરમ ઇનસાનના ગાયાત છે આલેનખી
 જે નીમત હેવાનના ગા યાત સખ ઇનસાન છે
 સેયનઃ જુમલા નખીની આલેમા તૈયબ ઇમામ
 ચે તરાહ છે જેમ કીતાબોમાં ગોચા ફુરઆન છે

માઅંદીને આમીરના નીલમ વેા અબુલ કાસીમ ચકી'ન
 ગોકે થા અકવાનમાં પર બા હુંસે અકવાન છે
 જે કોઈ કેહ છે એ મોલાને અમીરૂલ મેઅમીનીન
 જીવ વોહ કહેનાર પક બલહાર ને ફુરખાન છે
 બદર ને સરવરે ઝકીના બે શુમાન દરયાઓથી
 નજમુદ્દીને સેફુદ્દીન મોતી અને મરબત છે
 હુરમની છે બેવે જમની પાસ તે એ બે છે મુન
 એક બીજાના ચકી ન હમતા અને હમશાન છે
 એક ગયા ફીરદોષમાં બીજાને મુકીને ચહાં
 શાદ દીલ બેવે ઉપર નીત હુરમ પર રહેમાન છે
 દીનના ઇરાન ના જે દીન થી છે એબાદ શા
 તે દીનોથી કુદરનો તારાજ કુલ તોરાન છે
 શહનશાહ અંબદેઅંદી આઅંલાની શુ' કર્યે શીક્ષાત
 એહની અદના શાનમાં આઅલા સરો હેરાન છે
 બદરના બનીના બનીનો શુકર કહાં થઈ સકે
 બે અંદદ સાદીક અંદી અહસાન છે અહસન છે

નસીહત ૨૩ મી.

(૧)

નદદીને નાવની સોહબત છે મારા જીવ જીસમની એ બની
 કાયા કેહવાસે મૈયત તારી બ્યારે નીકલશે પરાની
 ગોર છે સંભોગ બેવે નો વહલા કોરી છે આઝી' દગા ની
 લેલો કહાં લગ રેહસે હમેશા મુરખ કેચને પાની
 કાયા છે બત્તી જીવ છે દીવો બે તું મન મા વમાસે
 લેલ હંમરને થતે છે દીન દીન આખીર દીવો બુબ્હાસે

(૨)

સાંસછે તારી હુંમરનો પાયો સાંસથી હુંમર ઘટે છે
 દીન દીન થાય છે મહોતો તું લેકીન મોત તરફ તું લટે છે
 આસમા ગુઝરે છે જીનદગી તારી આસથી તૌબામી ટે છે
 પાપથી પાપ વધે છે મુરખ તૌબાથી પાપ ઘટે છે
 પાપને મુકે તે પાપી છે સેહનો પાપી વોહ કહ્યે બસરમાં
 નહના ગુના યાકે મોહતા ગુના નો કીરોન મુકે હુંમરમાં

(૩)

આયો જે કોઈ ઓતારે મનખમાં મૌત છે તેહને અગારી
 ચાંદની રાત ન આવી વલેકીન આવે છે રાત અંધારી
 હુંમરતનો વહનો જહલકો હોયતો મુક હીવસની ખુમારી
 મરવું તો હક છે મરજે એહવો કે જીવતો થાયે પીછારી
 લાખે કરોરે મનખ મુવા છે તેહમા તુ જો જે નઝરથી
 જીવતા વોહને કહ્યે જે કોઈ હાજત બખશે કુંબરથી

(૪)

ભુંદામાં ભુંદા બશર વોહને કહ્યે જે કોઈ અપની હવાથી
 ભુંદા થઈ પોતે તોર ભલો લઈ દયાવો કરે છે ભલાઈથી
 ખોટા અવાહીર જાતમાં ખોતા ચમકે છે ઝીયાદા ખરાથી
 એહમા થગાયા છે આલીમ સરવે પેદાશ ના ઇબ તીદથી
 પીરથી લેહતર મુરીદ છે તેહને પીર કરીને ખીયાત
 હીંદુયે જેમકે હાથે ધરીને પથરના દેવ બનાવા

(૫)

પીરતો વોહને કહ્યે કે જે કોઈ પીરથી પીર થયા હોયે
 સીલ સીલોજેહનો મીલે જઈ ખુદાથી કરતારજેહના ખુદા હોયે
 લાઅનત છે વોહ પીર ઉપર કે જેહને લોગોએ પીર કરા હોયે
 બાપથી દીકરા છે દીકરા થકી કહાં બાપનું હોવું રવા હોયે
 પીરથી થાસે મુરીદ કહાંથી થાસે મુરીદોથી પીર
 કરસે જે એહવા ફાઅલ છે તેહના હાતે ગળે અંજુશ

(૬)

સેંહસારના ઓતારમાં છે ઓતાર મનખનો ઉંચો
પેટ ઘસીને જે હીંદે ઝમીનપર તે ઓતાર છે નીચો
સાંપને વીછુ છે નીચા ચેથીનથી કોઇ નીચો ખીજો
ઉતરા છે એહમા ખખીસો જે હકની કાનને દેતાથા હુચો
હકના લોગોને જેખીને નાહકું જલતાથા આગ હસદથી
સાંપને વીછુમાં ઝહર થયા છે વોહ અફઆલો જે ખદથી

(૭)

ઓતાર બાબત હીંદુ મલાઇન કેહ છે તે સુન એ ખીરાદર
એક જે ખોલીમાં ખોલીથી ખીજ આવે છે જીવ સરાસર
મોલાના અંખેઅંદી અને એહના ઇમામ ઇમામોન દીલબર
કેહ છે જે ખેવેકે જીવ નથી કઇ ઓતાર ખોલી અંદર
મોત પછી હરજીવ ગશરના પોતાના જીમલામાં બસે
મેહશરની રોઝ હીસાબની બાદ અઝ જન્મત ચાહોઝખ થાસે

(૮) .

જીવ કહો કેમ ખોલીથી ખીજ ખોલીમા આવે એ ચારો
માના રહેમથી જનાઓ છે ને તું નથી સમજ તો ખીચારો
જીવ જે ખોલીથી નીકલો ગજરને હોત તો કરતો ઇશારો
આગતી ખોલીનો દુખ ચા સુખની વાત કરત તે વીચારો
હીંદુ બકે છે તે વાત જે નથી રસતો છે એહમા નીરાખો
શાગીરદી સેકુલા હુદાની કરીને લોહની લારી નીકાળો

(૯)

નેકી બદીના અંમલમાં ભવે જીવ જીવમની છે શીરકત
મરવા વકત થાસે બ્યારે મુકદ્દર ભવે શરીરની કુરકત
જીવતો બસે ઉરીને હવામાં કાચાને દાળ સે તુરબત
જીવને જન્મત ચાહોઝખ છે તીયા કુન જુસ્સાની સીછેહકી કત
ભુંદા ભલા ઓતાર છે એહને આગને જન્મત એ ચારો
જુસ્સાને આગને જન્મત તે સું છે ગૌરથી એહમા વીચારો

(૧૦)

માના સીકંમથી ખરાબર રખયે દેખ તુ સખને નીકાલા
જનતી વકંત થા સરવેના દીલપર ગૈબથી જેહલના તાલા
ઉસતાદ પાસે સીખેથી ઔલીમ કેહવાયા અદનાને ઔલા
ઇનસાન થઇ જે સીખા નહી તેહના જીવતા ચેહરા છે કાલા
ઇંલમના નુરથી જેહલના ચારો કાલા દાગ મીટાવો
ગ્યાનનું પાની છીરકીને હીરદે હીરદાની આગ ખુઝાવો

(૧૧)

જેહલ કરીને જેમુકે ધની ના હુકમની તેહમા હીકા ચત
આવી છે એક ગુનીથી તે સાંહમલ છે હીકમત ની રીવાયત
જંગલમાં એકરાત વાંદરા એને લાગીથી થંદ નીહાયત
આગ્યો પકરીને સીલ ગાવા લાગા લાકરા સરવે જમાઅંત
થા એક ગુની તે ચે લંગુરો ને ખુબ કહ્યું સમજહાવી
માના નહીં અને થાકા આખીર કુંકીને ધુલ ઉરાવી

(૧૨)

ઉત્તમમા ઉત્તમ વોહ ને કહીએ તુગરાનો ચાલ ન ચાલે
ઇમાનમા એહવા ઘોચાએ દીલથી હુંગર હાલે તુ હાલે
જાનને માલ કરીને તસદદુક ગુરના બોલ જે પાલે
નસના ધની જે હોયે મુરખી તેહની તરફ દીલવાલે
આપ ખુદી જે કરીને ધનીના હાથાને મુકસે જગમા
કાચબો આગે હલાક થયો તેહવું વોહ પરસે નરગમાં

(૧૩)

એક તલાખમાં ખત્તત કાચબો બેવે નો વહાં થો વાસો
મુદદત થઇ વોહ તલાખમાં તેહને રેહતા થયો સંપત ઘેરો
ગરમીનો હંગામ આવો તીવારે તાલાખ ગરમી થી સુકો
ખત્તત બ્યારે ઉરવાને લાગી કાચબો ત્યારે બેઇ રોથો
ખત્તત ચે રહેમ કરીને કહ્યું એમ તતખીર તારી કરીસું
લાકરી વચ્ચે વલગ તું મોનાથી લાકરી લઇને ઉરીસું

(૧૪)

લાકરી લઇને ઉરા ખેવે બત્તટ કાચખો વચ્ચે લગારી
કાચખો ઉરતો જોઇ અંજળ થઇ ખોલા સરવં નર નારી
લોગને શોર સુનીને દરે વોહ સુલહફા અહમદ અનારી
આહુઓ પરા જોઇ લોગને મોહથી તેહમાથી ઉબજી ખુવારી
આહુઓ પઠી મોનાથી લાકરી નીકલી ત્યારે ગીરે વોહઅર્મી પર
કરસે ખુદી જે મુરખીને મુકી હાલ છે તેહનો આઆખીર

(૧૫)

ખાવીન્દ મહોર કરીને મશાઈખ ચાકે મદલા જે માંદી
રૂતખાને મુજબ બહાર છે બમનો રાઈઅત થી ધારી ખાંદી
વાજી છે ત્યારે આપતો પેહલા બંદ સીયા સત નોખાંધી
ફાતા જે હોઅેતારા કપરા ખુદાની ખીકના તેહને તું સાંધી
મસજીદમાં હોઅે ઇમામ તો હોઅે મસજીદમાં પહેલો તું આવે
લોગને કેહવાની હાજત તુંને સુ સીરત તારી ખુલાવે

(૧૬)

તેમ કરતા ગર કેહવું પરતો વાલીને કેહવું પરે છે
હરગીઝ નતોરી કોઇથી મુરૂવત ચેથી મહોખત મરે છે
જેવો મનખ તેવી તઆંગીમ દઇચે દાયા ચેકામ કરે છે
વાત કરે ગર એહવી કરે કે હીરદામાં મોતી જરે છે
ફાકું ખુદાએ કરે હોઅે તો કરજે દુન થી એહવી લલાઇ
લોહને ચમક પાન ખીચે છે જેમ કઇ ખીચ દીલોને એ લાઇ

(૧૭)

દાઇ છે મસજીદ ને મસજીદ છે દાઇ જેલતા લવી બબ છે
આ હીરમાં ખેવે જુદા છે વલેકીન બાઠીનમાં ખેવે મીલા છે
મસજીદ છે જુસ્સા ને જીવ છે દાઇ જુસ્સામાં જીવ સદા છે
તેહ કીંક ચે ખેવે ઘર છે ખુદાના ખેવે માંઉતરા ખુદા છે
મસજીદ છે સીપને દાઇ છે મોતી સીપથી મોતી નીકલો
સીપવના જે સોદસે મોતી જવાંરે અમ થા તે ગાલો

(૧૮)

મસજીદમાં પાંચ વ ત પરવા આવું' યેછે ઇંબાદ આઅંદા
ખીજી ઇંબાદત છે તેથી ઉતરતી સરવે કુતુબ એમ બોલા
મસજીદ નથી પણ હુકી' કંતમા પોતે અંબદેઅંદી છે આઅંદા
સાંચા મોહીબ હશે અંબદેઅંદીના આવસે મસજીદમા પહેલા
મસજીદની તઅંગીમ અંબદેઅંદીના તાગીમ પર છે દલાલત
મસજીદનું આવું જે મુકસે દાઇમ ખામછે તેહનીવલા ચત

(૧૯)

વકંત નમાઝના પાંચ છે તેહમા ઝંહોરનો વકત છે ભારી
ઝંહોરના વકંતમાં અરશથી રખયે પેહલે નમાઝ ઉતારી
ઝંહોરની પેહલે નમાઝને પોતે ખાતીમનખીયે ગુઝારી
છે યે નમાઝ ઇશારત નખીપર જેહની ખુરાક સવારી
કોનસો ફટખો ખુલંદ છે બતાવો દુનયામાં ખાતીમનખી પર
પાંચ નમાઝ ફરઝ છે વલે કીન અશરફ છે ઝંહોર મુકરર

(૨૦)

ખીહોરી જ્યારે નમે છે સુરજ આશ' તેવારે હલે છે
સરવે ગુનેહ ગાર બંદા ની ઉપર રહેમત રખની વલે છે
આકાશ સાતેના બારના સાતે હુકમ ખુદાથી ખુલે છે
થદો પવન તે વકત પરચારો કુદરતથી ઝેખી ચળે છે
માંગ દુઆ તે વકત ખુદા કુન સરવે કુણુલ દુઆ છે
નીસરીલ્લેલ થી ઝીયાદા ફઝલમા વકતે ઝવાલ બના છે

(૨૧)

સીફરીન ને કીન શૈરે ખુદા પોતે એક દરઘ ને દરમયાં
જંગ ગરમ થો તે વકત ઝવાલને દેખી રહ્યા થા પહેલવાં
અરઝ અંદીખીન હાતીમ યે કીદીએ મારા મુશ કીલઆશાં
સુરજ ને દેખાને વકંત નથી આતીશના વરસે છે બારાં
બોલા વસી ત્યારે વકંતે ઝવાલને વામતે જંગ કફ છું
વકંત ઝવાલને મુકીશ કેમ હું તોરેથી ના હું દર્ છું

(૨૨)

માલ ઝકાત છે માલ ખુદા નો જે હોય મુકા ખુદાના
તેહના કંદમ તલે મુકીને લઈયે તેહની દુઆના ખજાના
જે કોઈ ઝકાતની કરસે ખયાનત તેહના ન થોર થીકાના
માલતો બસે ને પાપ તો થાસે તેહના તોફ ગલાના
પુરી ઝકાત જે આપસે તેહની પુરી નમાઝ લીખાસે
કરસે તકલિત ઝકાતમા જે કોઈ તેહના અંમલ સળબસે

(૨૩)

દોલત તુને ગર આપી ખુદાયે તુંયે ઝકાત ન આપી
માલ રહ્યો તારા કબજામાં તેહને બેજે શીકરથી એ પાપી
માલ હરામ છે થાસે સીતાબીથી ગોચા છુરા અને રાપી
દોલત તારી કપાસે ચેથી હાતથી તુંયે કાપી
દુનયાથી લેજે ધરમની સરો કોઈ દેખા કે રાબ રહ્યત
તોખા ધરમ મુકી દુનયાને લીધી સમજતું એહમા છે લાઆનત

(૨૪)

હુમરજે ગઈતે ગઈ હોય છે બાકી હુમર તે સંભાલો
તોખાના પાનીથી જીવના બીલકુલ અંબના મેલ નીકાલો
પરવર દીગારની બીકની આગથી શહેવતના બીજને બાલો
છપરતથી ગફલત નોકાટ ઘસીને તકવાથી દીલને ઉબલો
પીને શરાબ ગુરીરીનો મતતું ગીબતની છાકમાં આવે
અપની જેબમાં બેતો રેહજે સુતુંને લોગ બતાવે

(૨૫)

કોઈપર ઝબાંથી ટઅન કરે મત કરતુત અપનાતું બેજે
આપના શુનાની સીયાહીને હરદમ આંસુના પાનીથી ધોજે
હુંલમો અંમલને કરીને કમાઈ ખોટ કંદીમીનું ખોજે
હંસવાની ધારા હતા તે ગયા હોય ગરખનના ધારા મારોજે
એકસીર અંજમ છે નમસ્તું ખુદામાં તે એકસીર લગારે

રૂહાની આલમનું કંચન તું કરજે તાંબાની આત અનારી

(૨૬)

મછી હલાલ છે ક્યારે કે જ્યારે બિસ મીઠલાતે પર પઠાસે
ખીસમીઠલા જ્યારે પઠાસે ને તે પર ત્યારે મુરદાર થાસે
વન ખીસદલા ખોલેલી મછી મુખીન થઈને ખાસે
ઢેર જે મુરદાર ખાયે છે તેહની ખોલીમા કોઈ દીન જાસે
મુરદાર ખાઈને કાયાતું પાકને મત નાપાક બનાવે
સોનાના વાસણમાં જેમ કોઈ એહમક લોહની મેખ જરાવે

(૨૭)

પારકી અસતરી જોવાથી દરજે ચે છે ખખા થતનો પાયો
જોવાથી આંખમાં ખીલાને જરજે જો હોએ અસીલનો જાયો
આગે થયુ તેથી તોખાતું કરજે જાન જે મોત આ આયો
કહે જે નસીહત ખાતીરમાં ધરજે તેહકીકે લાખ કમાયો
ગૈરજો દેખે છે તારા હરમને રીસ તુંને સું ચડે છે
ગૈરની ખૈરાને આહીર ખાતીન દેખવા કેમ તું મરે છે

(૨૮)

ખૈરા ખુદાયે કરા તેહને દાઈમ ઝીંદગી પરદા માં રેહવું
તેહને હરામ છે ઘરની હુંમરથી સમલા નીચે ઉતરવું
ઐવર સારીને કરમેઝી ખેસને ચોરીને રસતા માચલવું
ખેપરદે થઈ ગેલ કરીને અજનબી મરદોને જોવું
સેરીમાં લોગો વો ખૈરા ઉપર આંખોથી મારે ન ઝારા
ફીસકોં કૂંજુરના ચહાંથી ઉથે છે હરએકના દીલમા યુખારા

(૨૯)

પાપ અંઝીમા છે વોહ ખૈરાને જે ખે પરદા નીકલસે
આગ સગા છે વોહ ખૈરાને સેરીમા ગૈરને મલસે
જોઈને તેહના ગેહનાને કપર મરદોના સુખ શીસલસે
દીલમા હરએક ઇનસાનનું દેખી રોહજતમા જોસ ઉખલસે

રસતામા આવીને વોહ ઝૈરોનો શૈટાન કીરો પકરસે
યેરીતે રોઝ નીકલતા નીકલતા એક દીન પાપમાં પડસે

(૩૦)

ઝૈરોને માથેછેટાઅત મરદનીજે કોઈમરદને રૂબહાવે
તાઅંત જે આવી છે શરઅં નખીમાં ટાઅંત તેહવી બખવે
જીવ બરાબર રાખે અમાનત તીલની કંદર ન ખીસાવે
હોય ખુશી જે મરદની તો તેહમા પોતાના ખુવેશ તબવે
યેરીતે ખીદમત કરે જે મરદની ફીરદોસ તેહના છે વાસા
તેહની શકાઅંતથી થાસે હશરમાં તેહના કુટમના ખુલાસા

(૩૧)

ધા એકનખીના ઝમાનમાં ઝૈરો તેહના મારદની વસીઅત
તેહને હતીકે ન જાજે તું ઘરથી મીલવાને ખુવેશો કરાબત
ઝૈરોના બાપ યે કેહલાયુ દીકરી મારો આખરી હાલત
દેખવાં આવીને આખરી દેખો પોતાના બાપની સુરત
ઝૈરોએ ત્યારે પુછાયું નખીને બોલાનખી તે સાઅંત
તારા મરદનો હુકમ હોયે તે કરતું તેહમા તુને છે સઆદત

(૩૨)

દીકરીયે ટાઅંત મરદની કરીને બાપને ઘર ન પધારા
બાપનો આખીર દમ થઈ રહયા થા હુનયા ફના થીસી ધારા
દીકરીયે બાપના હુકમાં કીદા નેક હુઆના ઇશારા
હુર મતથી દીકરીના બાપને રખયે બખશા ખુલદના કેયારા
ત્યારે નખી યે કેહલાયું ઝૈરોને તારી નેકહુઆંથી
ખુલદના કેયારામાં બાપ છે તારા જઈને મીલા છે ખુદાથી

(૩૩)

આજની રાત વોરાત છે તેહમા સુરજ દીનના અનવર
નામ હુમાયું ને યુસુફ છે જેહનો મહોર દયાના સમંદર

નજ મુલહુદા છે ખીતાબ મુઅલ્લા મલક કરમના સીકંદર
શુભ થઈ આસેંહસાર થી પોતે શીરદોસ કીદી મુનવ્વર
યહાંથી સીધારાથા આજ વોસરવર યહાં કુન ગમની તુરકા છે
આજ જનાયા છે ખુલ્લ ખરીમા વહાં કુન સાલગીરાહ છે

(૩૪)

ધુમ છે જનતમાં આજની રાતે આજ ખુશીનો છેદારો
તુરના કંદીલ તુરના દીવા તુરનો છે ચમકારો
હુરૂલ ઐન મલા એકતો ને સરતે બરસતે કંટારો
સુરજ ચાંદ સીતારાને લઈને શુન્યામાં ફુંદસી હઝારો
યુસુફ શેહપર ખુલ્લખરીમાં સરવે નીસાર કરે છે
આજની રાત ગીરાહ સાલીનો તાઝા બહાર કરે છે

(૩૫)

ઇલહામથી દેખી સેકુલહુદા યે જનતની કહીતે હકીકત
તાઇદથી ભેઈ આજની રાતે ફુંદસી તજમુલની સુરત
તેહના નમુનાની ઉપર સંવારી આપયે ખીજુ આજનનત
તેહમા છે યુસુફની એહમા છે પોતે હુબહુ એક છેનીસબત
તીયાં છે મલાઈકને મુમીનો યહાં છે બેવે એક કીસમ છે
ઇલહાન યુસુફી મધેના વહાન છે યહાં કુન તેહની રસમ છે

(૩૬)

યુસુફ મીસરીની સાન છે ઉંચી એહમા જે કહું તે રવા છે
નજમુલ હુદાની ખુઝરગી ખુલ્લંથી આસમાં સાતે ઝુકા છે
બંદા ખુદાના હતા યે વલેકીન બંદાઓના યે ખુદા છે
દરયા છે જેહના ફેઝનો ટીપો કોષર જેહને અંટા છે
જુમલા સીતારા છે જેહની મુબારીક કોસની યારો ફુવાલી
અંરશને કુરશી બરાબર જેહના રૂતબાકંદીમથી આંલી

(૩૭)

દાઇ અકીયા ચમને ખુશીના યે તે ચમને ના હઝારા

બદરૂલ હુદાની અંગુથી ના હીરાથા યે ખુદાના સંવારા
 બ રવા સરીના થા સીપના મોતી ખુરજ શીયમના સીતારા
 કુંદસી સીકતના વખાનના દરયા તેહના ન આવે કીનારા
 યુસુફ સરીખા માના રહેમથી ફરજંદ કોઈ ન જના સે
 હુનયાના ખાઝુમા નજ મુલહુદાસા ગોહરના હરગીઝ જરા સે

(૩૮)

દુશમનને દોસ મુવાશીક છે બેવે જેહના ફજલની ઝીકરમાં
 હુનયામાં આવાને હુનયા નદેખી હુનયાથી હલકી નઝરમાં
 ઝીનદા કરે છે બશરને કબરથી ગોયા ખીઝર છે કંબરમાં
 એહવા બશરની જુદાઇનો શોઅંલા સીલગે છે સખના જીગરમાં
 એક આંખ રોએ છે યાદ કરી એમ કહાં છે વો યુસુફખાની
 ખીજી આંખ હસે છે દેખી સેકુલહુદા એહના જાની

(૩૯)

અંબદેઅંલીનું ફઝલ સું સુનાઉં તીકા છે સીસ ફઝલના
 વેહદત અમકે છે મુખરાઉપર નુર છે હુંલમો અંમલમાં
 એહલે બસીરતના આંખના શુરમાં ઐન છે એહલે અકલના
 હુંલમના લોગોના પુરા કંદરદાન છે યે તરાઝુ અંદલના
 મેદાન હુંલમના શૈરેબખર નર કોઈ મુકાંખીલ ન આવે
 ઉર્કદા કુશામા એહની સરીખી કોઈ રસાઇ ન લાવે

(૪૦)

આરસી છે યે સુરત રખની એહમા ખુદાની છે સુરત
 તર્કવાની માટીના આદમી છે ચેરૂહ છે એહમા ફઝી લત
 ચેહરા ઉપર છે કરમની નીશાની ખાલી છે મોનામા મુરવ્વત
 રેહમતની લેહર છે આંખોમાં જેહની પરવરી ગીરવા તખીઅંત
 ઇલ્લામનો છે હાર ગલામા તાઈદ તાજ છે માથે
 ઇકબાલ છે મમલુક અસલ થી કુંદસીયો સાથે તે સાથે

(૪૧)

નસ છે ઇમામી પાયો જેહનો સીરત છે તે પર ઇમારત
ઓતારમા જેહને કેહછે ફરીશતા જોઇને લોગો સખાહત
તોહીદના ઉસતાદ છે ચકતા શ્રીકેહમા બસ છે કમાલત
મુસહફના દરયાથી કારે છે મોતી યે છે મેહેઝ ઇનાયત
નુરે હીદાયતથી ગુમરા હોને આપ યે રસતે લગારા
ખેહરે હયુલાથી દુબા હુવા ને સાહબ યે પાર ઉતારા

(૪૨)

સાહેબને નજ મુલ હુદાયે પેછાના તેહવાન કોઇ પેછાને
પોતાથી ઝીયાદા સમજતા થા તેહને જાને છે જે કોઇ જાને
આપમા કેહતાથા જે જે બશારત યુસુફ હર હર થીકા ને
મુબલગને પોંહચી બશારત સરવે જેમ તીર પોંહચે નીશાને
તાકંત કહાં છે બશરમાં જે મુબથી આપ નીશાન બરાવે
મઝમુન મહેહના ખૈતના અંદર ઝીકર કરે ને સુનાવે

(૪૩)

વાલી થઇ તમે દીન હુદાના દીનને આબાદ કીદા
સેકુલ હુદાના લકંબના મુગાશીકે કુફરને બરબાદ કીદા
તાલીબને આપીને ખુવાહીસને મુજબ ફૈઝને ઇમદાદ કીદા
જેહલના કે દીને સું સું ઇનાયત બખશીને આઝાદ કીદા
રોઝ બરોઝ ઝુહુરમાં આવે છે સાહબની શાન મોઅલ્લા
દેખી તે કહે છે અંજબ આ ઇનાયત સરવેને કીદા મુબલ્લા

(૪૪)

તેહમા ખુશુસ આ મસજીદ બનાવી કયાંબા શરીફાની સાની
એહવી બની નહી ન બનસેઝમીનપર તેહકીકે કોઇ મુબાની
આપના આ એચ બઝ અંઝીમની રેહશે હમેશા નીશાની
બાકી યે રેહશે ખુદાઇ તીયાલબ એહને સીવાછે તે ફાની
જેવાછો મુમતાઝ આપ બશરમાં મસજીદ આ તેહવી બની છે
સાહીબમાં ખુબી છે એહ તેહવી મસજીદમાં ખુબી બની છે

(૪૫)

એકુલ દુઆંતોના ખાનના નીલમ એ મુસ તબખ દુઆંના
 યુસુફ મીસરીના લાઇ ને હમદમ જૈખ ધમામ હુદાના
 આલે નખીના રૂસતમ પહેલવાન મોત એ એહલે જફાના
 ગરદીશ ઝદા કુલ લોગોના મરહમ મહેરખાન એહલે વહાના
 સાદકુંઅંલી આદાખ બબલી અંરઝ કરે છે એ સરવર
 ખીદમત એહની કુબુલમાં આવે એસૈફ આલે પયમ્બર

નસીહત ૨૪ મી

(૧)

જીસમા નીયત છે જહાં લગ જે પર આંલમે દુનયામા તે ગીનાસે
 ખારીજ છે જે કોઇ જીસમા નીયતથી આંલમે રૂહાની વો કહેવાસે
 ઉતરા છે જે આતાર જીસમમાં દરજે બદરજે ધનસાન થાસે
 ધનસાન થઇ જે ફેઅલો ને કરસે જીવનો તેહવો ઘાત ઘડાસે
 મોતીના માનીંદ સીપ જીસમથી કઇ કઇ જીવ બનીને નીકલસે
 કોઇ તો નીકલસે કાકરા જેવા આખીર આગમા જઇને તે જલસે

(૨)

મુખતારીયત છે. કુલ આદમી નેઆઅંમાલ કરવામાં ભુંદા ભલાની
 તાઅસીર-થાસે મુખતો રીયતથી સોહબત ભલાની સોહબત ખુરાની
 લેકીન સંવાળીક મુવાપ્રીક થાસે તોપ્રીક હર આદમીમાં ખુદાની
 ઝીંદગી ફાનીના અંદરવાહલા પેદા તું કર ઝીંદગાની બકાની
 મુખતારીયતને તુર ખુઝીને મજ ખુરીયતનો અંધાર થાસે
 કંફસ જીસમથી બ્યારે ઉરીને જીવ પ્રરીનદાની માનંદ બસે

(૩)

પેદા ખુદાયે કીદો અંદમથી પેદા કુનીન્દાની દીલમાં ચીતરજે
 તોહીદમાં જે પેહલે થયા વો ઇફ રાર તેહની સખા કંતનો કરજે
 બાકી હુમર હોય તારી વહાલગ ઉસતાદ પાસે ધલમ જઇ પઢજે

સરવે ઇલામ છે ખુબ વલેકીન શ્રીકે'હની અંદર ધેયાન તું ધરજે
અવલ દાઆઈમ દીનના સાતે તેહને સમજ જે નક્ક રીને
એહમા તગાં કુલ જાઇઝ નથી ખુબ તસવુર લેજે પછીને

(૪)

સાતે દઆઈમના જુમલામાં હીરદે લીખજે પેહલે તહારત
થાજે નમાજ તાકે રહે નહી કપરામાં ને બદનમાં નબસત
કાફીર દરઝી સીવે છે કપરૂં હલકું યા ભારી હોજે નીહાયત
તેહને નમાઝી કીધા વના મત પહેરજે છે યે નમાઝની આફત
કોરો મસાલ્લો કોરી તોપી પેહરન કોરૂ નમાઝની અંદર.
નાદાન કીતલા પહેને છે અહમક ઝાએ છે તેહની નમાઝ સરાસર

(૫)

કેહછે વોહ લોગો નાદાન ચારો પાનીથી કોરૂં કપરૂ ખીગર સે
કપરૂ છે ચઢતુ તેહની નઝરમાં કપરાથી પરવરદીગાર ઉતરસે
એહવી તસવુર રાખીને મનમાં પઢસે નમાઝતે પાછી જે પરસે
આકી'લ હસે તે સમજીને મનમાં કોરા કપરા નમાઝી જે કરસે
વાત સુનીને મનઝુર કરજે યે છે કુતુબમાં ઇમામી ઝખાની
જીબરાઇલ લાયા વહી નખીપર તેહના ઝમનમાં પેહલે લીખાની

(૬)

ખઆદ તહારત બીજો દઆઈમ પાંચે ફરઝની નમાઝ છે જાણો
યેથી નથી કોઈખંદગી મોહતી યે છે ઇબ્રાહીમનો તાણો ને વાણો
જે કોઇ અદા યે પાંચે ગુઝારે તેહકી'કે છે યે બંદા ખુદાનો
હંઝર નથી મે મુકામાં કેહને મુકસે જે કોઈ તે કાફીર ગીનાને
જે આરામી હોએ નીપત તે વકત થયો હોએ તો વકત ગુઝારે
પાનીમા ગર કોઈ દુખતો હોયે તો તોલી પઢે તે નમાઝ ઇશારે

(૭)

સીફરીનમાં જોશૈરે ખુદાની સીરત તેથી લેજે તુ ઇબ્રત

ચાલીસ દીન લગ રહી એ લડાઈ તેહમાં હુરેર નાદીનની છે શોહરત
મઆવયા ઉપર ટુટા અંલીના અસહાય તેદીન જુમલા બશીદદત
તનુર ગરમ થયુ થુ જંગનું થઇ ગઇ ગોયા હુશરની સુરત
આશીદદત ના અરસાની અંદર પોતે વસીયે નમાઝ ગુઝારી
જીતલી રકા અંત થઇ તે બરાબર તકબીરા ને કહયા લલકારી

(૮)

ઇતલી પરેઝી કરવી છે વાજીબ મુમીન ઉપર નમાઝની અંદર
કોઇ મુસલ્લી ખુખારે બે લાંગે છે યેથી નમાઝ સરાસર
પોંહચી કપડૂ ઘેરને મોતુ ખુબ તુ ધાપજે ઓરત દીલબર
બની અબની ઓરત દીખાસે વાલની પદસે નમાઝ મુકરરર
દરયા કાંથે વીસતરો વના જે નીકલે બશર વહાં લાંગે જીવારે
હાતથી ઓરત ધાપીને અપની બેથા પઢે તે નમાઝ ઇશારે

(૯)

સાત દઆ ઇમ અંદર ચારો તરજે ઝકાત દઆઇમ ભારી
ખાલીકી હુદ્રી છે મખલુક ઉપર પુરી અદા એ કરજે વીચારી
એહમાં ખયાનત કરસે અગર તો બસે ખુદા કુન આબરૂ તારી
યેછે ખુદાનો માલ અમાનત વેહવાર રાખ ખુદાનો સંવારી
ખાસે અમાનત જે યે ખુદાની વેહવાર ખાલીકને ફેરેથી ખોસે
કોઇ ઝમાના ના હાતની અંદર ભીકના વાસન લઇ લઇ રોસે

(૧૦)

જેમ સજદાનો ખાખ રૂકુ છે થઇને રકુમાં સજદો કરાસે
જે કોઇ રૂકુને મુકસે તેહને હરથંદ નમાઝ ન સજદો ગીનાસે
સજદાને માર્નીદ પાચે ફરઝમાં તેહનુ ખારનું ઝકાત કેહવાસે
હક અદલાહનો આપીને પુરી પદસે નમાઝ કુખુલતો થાસે
કાબમાં ગુઝરી વોહલોગોને દોડે નમાઝને ખાતીર પેહલા
હકફેલાહને વાર વીના કઈ અદસે નહીં કઈ નમાઝના વેલા

(૧૧)

કાન ધરીને સ્હામળો લોગો આવી નખીના વસીથી રીવાચત ફરમાયુ છે એમ મુરતજા યે આવસે જ્યારે રોઝે કંયામત જેયે ઝકાત ને આપી નહી હોયે સાંપને લઈ તેહનો માલ શખાહત ગરદનનો તેહનો તોફ થઇને કુંકસે ઝેહરો લોની આફત અહમકી" જેહદ છે વોહબશરની આપ મરે કોઇને વારીષ કરીને મરવા પછી જે ગુઝરે તે ખમસે દીલમાં હાએ નઆરો ભરીને

(૧૨)

તરતીળ ચોથી છે રોઝાની દીનના સાતે દયા ઇમ અંદર માહેમોહર રમથી યે મહીનો નવમો નામ છે રમઝાન અઝહર જે કોઇ એહના રોઝાને કરસે પાપથી જુમલા થાસે મુટાહહર ફરમાયું હઝરત આન સરવરયે રોઝા છે આગની ઢાલ મુકંરરર જે કઇ શરત છે રોઝાની સરવે તે જે ખખવીને રોઝા કરસે નહના ને મોહતા તેહના ગુના સખ પાંત જહરે છે તે રીતે જહરસે

(૧૩)

પાખીત ખખરમાં આવી છે એમ અસનાદ આઇમ્મતથી એ ખીરાદર આખરી દીનમાં શાખાન અંદર મુસતફા આવી મીંમખર ઉપર ખુટખો પઢીને ખોલા એ લોગો નઝદીક આયો છે મહીનો અકખર યે મહીનામાં રાત છે એહવી અલફ ૧૦૦૦) મહીનાથી યે છે જેહતર રાત કંદરની એહને સીવા કોઇ મહીના થઇ નહીં મુકંદદ ચારો યે ખાઇસથી રમઝાન મુફરદ છે સખ મહીનાની અંદર તારો

(૧૪)

યે મહીનાનુ અહવું ફઝલ છે જે કોઇ કરે એહમાં ખૈરની ખસલત તેહની જઝા છે યે મુરતથી ફરજની થાસે તેહની ફઝીલત એહમાં જે કોઇ પદસે ફરજ ને સીતેર તેહના લીખાસે ફરીઝત પાપી હસે જે આખી હુમરનો એહમા પવીત્ર થાસે ઝરત

શુકર ખુદાનો લીખ લીખ ચારે એહવા મહીના આવી પહોંચ્યા
મગકુર એહમા થાસે નહી જે દુર છે રખની રેહમતથી બરબ

(૧૫)

પરહેઝકરજો યે મહીનામાં નહી તો છે રોઝાની ખાતીલ મેહનત
રોઝા કરાવો સખ અંગવાને ફાર્તામા એહરાની આછે નસીહત
ખાવુ ને પીવુ ખેરોને મીલવુ એહનાદીનોમાં અઝઝે શેહવત
તીને રવા નહી યે મહીનામાં એહવી અંજુમ મહીનાની દુરમત
બનીને જે કરસે છે તે પર એક ગુલામનુ આઝાદ કરવુ
આઝાદગીની નહી હોએ સકતતો છે બે મહીનાના રોઝા કરવુ

(૧૬)

બે મહીનાના રોઝા ધર્મ નસકેતો અલખત્તા મીસકીન સાથ જમારે
રોઝાની ખાદી પાપ થયુ તે કફારત આપી મંબસે તારે
હુશયાર થાજે સહામલી વહલા રોઝાની દુરમત મતતુ વીસારે
દાતન નીલો કરવાથી દરજે મતતુ ગલે એહનો ઝોક ઉતારે
નહાવાની હાજત હોયે તો જલદી નહાઇ નમાઝ સંભાળી લેજે
રમઝાનના ગરરોઝા ગયા હોયે ઝીલ હીજબમા તેહ ને વાલી લેજે

(૧૭)

દીનના સાતે અરકાન અંદર પાંચમો દરજો હજનો છેબરબ
મરદને ખેરો પર છે તે વાજીબ હજલી ફઝલમાં મુકર્રહ છે એકતા
માના રહેમથી જેહવો જનાયો તેહવો તું થાસે હરમથી નીકલતા
શક તું નલાવીસ ગુફરાન અંદર મગરીબ પછી અંરફથી ઉતરતા
વસઅંત ને તાકંત હોય તો હરગીઝ એહમા કસલ મંદ કોઇ ન થાજો
દેખવા સાફ બેત ખુદાના આંખોની પલકોથી ચલતા બજો

(૧૮)

ઇલહામ સુબહાન થાએ જે કોઇ હજ તરફ ગરઝખને ફીરાવે
વાજીબ છે તે પર પહેલે નીકલતા હીરદામાં નીચ્યત રખની ચીતારે

પહોંચે જીવારે તે અંરસામાં એહરામ ખાંધી તવાફ બળવે
હજના મનાસીક સરવે કરીને મમસુલ એહના દીલમાં જખાવે
અંરકાત થઈ સખ ઉતરી ને સાંજે મુઝદલકા જઈ વાસા કરજો
રાત જો ગુઝરે આખીર સુલુસલગ તોખી અદા વહાં મગરીખ પઢજો

(૧૯)

હજને બઆદ અઝ છતોદઆઈમ નામ છેતેહનું જીહાદ જે રોશન
યેખે કી' સમ છે અસગરને અકબર સહામલ તોખેવેકીસમ મનમોહન
આયા નખી એક જંગ કરીને ફતેહ કરીને મારીને દુશમન
ખોલા વલા છે અસગરથી અપને અકબર જીહાદ કરીસે દીન દીન
ત્યારે નખીને પુછુ સરો યે અકબર જીહાદ છે શું એ પયમ્બર
ખોલા નખીકે શેહવા નીયત ને મકંતુલ કરવુ જીહાદ છે અકબર

(૨૦)

જીવની શેહવત મારવી ચારો યે છે કથન દુસવાર નીહાયત
માલુમ છે કે અસહાય સરવે કરતાથા ખેહદ જંગમાં સુબઅંત
ગુઝરા મહમદ યહાંથી તીવારે સખને તલખ થઈ દીલમાં રીયાસત
મુકી અંલીને યે ખાઈસથી થઈ ગઈ સકી કામાં એક જમાઅંત
હઝરત યે કીધો હાતને લાખો સખયે મીલી ખેઅંતને લેવારો
જંગ કરતાથા ઝાહીર ખાતીર શેહવાની જીવને કોઈ નમારો

(૨૧)

ગાંધંબ છે હમના વકતના સાહેબ તેથી જીહાદ છે મોકુંફ ઝાહીર
હીકમતની મુજીબ સાહીબ ઝમાનયે દુસમનને મુકા છે ધીલા જેવાપીર
ખાકી' જીહાદની ખેકી સમોથી અકબર જીહાદ છે થાજે નકાંસીર
જીવને એહવો કરજે કંતલકે શેહવતનો આસેખ થઈ જાય ખાહેર
જે કોઈ ખુદાના લોગ છે તેહના હીરદામાં હરદમ ખુદાનો છે વાસો
શેહવા નીયત થઈ તેહને મુબદલ નાતીકો છે જીમલાં દેખો તપાસો

(૨૨)

સાત દઆઈમનો સાતમો છે ઓલીયા ઉદ્દલાની ખાલીસ મહોબ્બત

છે યેદઆઈમ જીસમ છે ગોયા સાતમો તેહની જીવની નીસખત
સાદી*ક શ્રીકરથી ઇનસાનમાં જો ઇનસાનમાં યે મુજબ છે ઇંબરત
જીવ છે એક જુસ્સો છે બીજો પેહલામાં વેહદતને બીજામાં કસરત
નુતકે સુલાલો અંલકોને મુઝગો લેહમ ઇંઝામીથી જુસ્સો અંયાં છે
જુસ્સાની અંદર મજમુદ* છે જીવ અંલાહીદા તીનહા છે

(૨૩)

દાનાઈ હોએ તો હીરદાના દામનમા ખેરખુવાહીના કુલ લરીલે
મરદમ મુનસીફ હોય તો જીગરના બાઝુમાં લાઅલ હુકમના જરીલે
ઇફકારના હાથોથી તું વાહલા ઇંલમના કુલ મોતીયોની લરીલે
અંકલના ફેબજમાં જે ન આવે તે તકરાર કરીને શ્રીરીલે
જ્યારે કઝાની વાંકી નજરથી મંચતનું થ સે તખતા ની ઉપર
વાલીને વીંતીલગ સખલેસે નહી લઇ શકે આ હુકી*કી* ઝેવર

(૨૪)

મકંસુદ છે આતમ બીયાથી એમ આંખ અકલ ની દેખ નજર કર
નાલાયકી* બીલ જુમલા છે અપની કુદરત યે કીદા છે તેશાન બેપર
માથાથી પગલગ અંબ લરા છે પાપોની ગીનતી છેરીતે બરાબર
મગરૂરી બાકી* છે જે કઇ અસલથી ઝરા નજરનથી અંબના ઉપર
ઇતલી નકાઇસ સાથ ખુદાની સું સું નવા જીસ છે પાર ન આવે
અર્કસા ગરઝ છે વો ખાલીફને જે કોઇ ગરા છે તેહને છુરાવે

(૨૫)

અપના તદાફ વાસતે રખયે રેહમત કરીને રેહમત ઉતારા
યાને નુખુવતનો ખોલઅંન લેખનબી વોહ હકંના સવાંરા
નામ હુમાયુન જેહનુ મોહમ્મદ સુંરજ નીમત થઇ અંધારફારા
પરથમ પેહલા ખુતને ગીરાવી તોહીદના લઇ રસતે લગારા
સખને છુરાવી કુફરના બંદથી ઇસલામ અંદર દાખીલ કીદા
થાખુત પરીસતોતે સરવેને રખની ઇબાદતમા સામીલ કીદા

(૨૬)

સરવે નમાઝી લોગોને દુનયા લાખે નમાઝ પઢાવી ઇમામત અગનીયાઓથી લઈને ઝકાતો કરતા ટહુરતને માલ ઝીયાદા મુસતગફિર થઈ અહલે ગુનાની આવતી આપની પાસે જમાઅત બખશાઆવતા સખના ગુનાને સખના હુકમાં કરીને સફાઆત દુનયાના અંદર દુનયાના લોગોને યે અંજાબથી દાઈમ અમન થા ધરતીની ઉપરટાહા મહમ્મદ લાહુતી ખાંગ ના સખઝે અમનથા

(૨૭)

જેયારે સીધારા આદુનયાથી વોહદુનયાના ઝેખને ઝીનત સરવે ખસાઈસ મઝકુરથઈ તે સોપી અંલીને ઇલ્લા નુબુવત બખસી અંલીયે તે ખુબીયેને અહની નસલને થયા જે અઈમ્મત રૂતબો વસા યત્નો થો ઉચો ફરમાવી જ્યારે વસીયે રેહલત થઈ મુતવારીસ ખુઝરગી તૈયબ ઇમામની અઝરુ એ હુજ્જત તકરીર કહી તે ઝાહીર જલીછે અઝહર મીનશસમસ યે હકીકત

નસીહત ૨૫ મી

ફના છે સેંહસાર આદનીનો તું આશનાઈ ન કર ફનાની થયા જે કોઈ આશના ફનાના નીધાન આખીર થયા તે ફાની બકાંની ખુવાહીશ જોડેયે તો સાહમલ આઈબતીદાવાત છે બકાંની ઉંમર જે ગઈ તેગઈ હવેથી લુગામ ખેચીને તું હવાની ખુદાની નીત બંદગી મા રહેજે સંભાલજે તું ખસયે ખુદાની

(૨)

અંકલની આંખો ઉપર એ વાહલા ફીકરની દુરખીનને લગાવી ખુદાની ખીલકંત મા કર નઝારા અંજબ ટરાહથી નઝર ચલાવી કરમથી ફીરતાર યે સરો ખીલકંતોને લા શે થકો બનાવી કરી હુર એકને મીસાંલ ખીબની અપની વેહદાનીયત દેખાવી ગરઝ છે આંલીમની ઝોશયતથી કે સમજે તોહીદ ફીખરયાની

(૩)

લગાવ હીરદાના તુ ચમન મા ખુદાની તો હીદનો કીયારો
છે નુર સુરજનો નુર તો હીદથી હકીકતનો સુન ઇશારો
હર એક કુમલાસે કુલ લેકીન નહીંએ કુમલાએ ગુલ હઝારો
નખીયે જીખર ઇલની ઝખાની સુખન કહ્યુ છે તે કોઈ વિચારો
હર એક ઇબાદત ખગૈર તોહીદ જેમ જીસમ છે વીના પરાની

(૪)

ખુદા પછી કુલ મલા ઇકતમા છે અંકલે અબ્વલની શાનભારી
વોહ પાક આલમના સરવે રૂહાનીયોમા એહની ટરાહ છે નીયારી
નીકલતા ઇબદાના ચરખથી જે ચે ઝાત તોહીદને સંવારી
તીવારે થઇ વોહ કુદસની ઇકેલીમને તે સાહબની તાજદારી
સરોઉપર ફરઝ થઇ ઇબાદત વોહ અંકલ અબ્વલની ઇકે તીદાની

(૫)

ઉંકુલના માથે અંકલ સાની એ દેખી આ શાનની હકીકત
ગગન ઝુકા છે ઝુકા વોહ જેમ જોઇ અંકલ અબ્વલની પાક સુરત
ઉખુ દીયતની જમીલ થઇને કીદી રૂહાનીયો મા દઅંરત
ઉંકુલ આથે ચઢા મરા તીખ મા મેહઝ સાનીની છે ચે ખરકત
ગરઝ છે મારી આ કીસ્સા ગોઇમા ચે કે સું થાએ છે નમાની

(૬)

હતા અપન લોગલી એલોગો તે પાક આલમના સેહન અંદર
કે જેમ સુરખી ઉપર વોહ ધુરકા તેમ વોહ ઉંકુલ ઉપર
ઉથો તે શામતથી કાલો અંધાર અપની આઝાતમા સરા સર
તીવારે બોલા ફરીશતા આંશીર વોહ મેહરે અલટાફના સમંદર
કરીને તોખા કરો તદાફ નહીં તો જીસમા નીયત જરાની

(૭)

સરોયે તોખા બદલ કરી નીત વોહ અંકલ આંશીર થકી જીહાલત
થઇ ગુફરીમા સુર બોલાકે નથી તોખાની હમને હાજત

તીવારે તદ્દખીર થઈ હયુલાના કૈંદખાનાની તેજ સાચુંત
ઉતારા જંભુરમા જીસમને જખા નીચતની મીલી જમા અંત
પવનથી ઇનકારના ઉરી આગુખાર મેહનત અને બલાની

(૮)

અંબજ ખટા થઈ છે ઇબતીદામા ઝરા એ ચારે ખટા વીચારે
આ જેખ ચાંપીને જાત પીચેને કોઈ તો આતશને આહ મારે
ખુદા તર્જાલાની તે ખટા સાથે સું છે રેહમત અંઝીમ ચારે
જીસમના દરમયાંથી નીકાલી દેખાયો ઇનસાનનો કીનારો
હવે જે કોઈ દુખસે તો તે પર ખુદાની લઅનત છે ખારહા

(૯)

નીપત ઇનાયત કરીને ખારી ચે અંખીયા ઓલીયા ઉતારા
ગીરા હયુલામાં એ સખ્ખ કે દેખાવી દુખાઓને કીનારા
વોહ પાક જાતોને પાક રખયે તે પાક તીનત થકી સવાંરા
ગરે છે જેમ પુરમાહી તીરનાર નીકાલવા દુપતાને સારા
નહિ ઇશારા કરે એ તીરનાર પર વોહ ભર પુરમા દુખવાની

(૧૦)

આ ઇમ્મતોના હુદુદ ખાસા વગૈર સેહ સારમા બશર છે
હુંમરમા નાહાના હસે ચા મોટા ઘુનાનો તે પર નકઈ અસર છે
સનદથી ખાતીમ નખીની તેહકી કં વોહ પવીત્તર બશર નશર છે
કે જેહના હીરદામા રાતને દીન થયા ગુનાહોની નીત શીકર છે
ખતા છે કુલ મઅાફ વોહ મનખથી જે રાખેદાઇમ શીકરખતાની

(૧૧)

કરે જે ઇનસાન ઝીંદગીમા હરએક આર્થમાલમા સખાકંત
ખુદા અને ઓલીયાની ટાચંટ મા જાન ક્ષાની કરી નીહાયત
અરોખદી થાયે તેહની નેકી બદલ છે તે શખસની સઅાફત
લખીસ મેં એ માહી સીલ સીલા જે કેઆવી હુંલામાઓથી રીવાયત
હર એક અખખારના કુતુખમા સનદના લોગોથી ચે લીખાની

(૧૨)

જીવારે રૂખસત થઇ હરમથી હુસૈન દીલખંદ મુસ ટકાના
 ઇરાકથી કરબલામા આવી કરા વોહ મઝલુમ ચે થીકાના
 સુનીને કુશથી કીદી ઇબને ઝયાદ ચે ફ્રાજને રવાના
 સરવે કોલાખો મલીને ઘેરા સુતમથી વોહ લઅલફાતીમાના
 શુરૂઆમા કોદુ મનઅં યકાયક ઇમામ ઉપર અનાજ પાની

(૧૩)

ચઝીદી ફ્રાજમા એક મરદ હુર કરીને થા પોતે પાક તીનટ
 વીચારો મનમા કે આકરૂં સું મેં ફ્રેઅંલ છે ઝીદગીમા લાઅનત
 તજી ચઝીદોની ફ્રાજ આયા હુસૈની લશકરમા નેક ખસ લત
 ઇમામના પઉં પર પદીને કહ્યું કે બખશોઅે ગંજ રહેમત
 થયા વોહ અવ્વલ શહીદ રનમા કરીને ખાવીદ મા બા ફ્રસાંની

(૧૪)

આહુરની બાબત સુનાવી તેહમા તું દીલથી કર ગોર એ ખીરાદર
 અગર બદી હુરચે કીદી પહેલા તો નેકી આખીર કરી આખુ શતર
 બદી મીતાવી કરીને નેકી રહી ઝીકર હશર લગ મુતાહર
 અગર ગુનાહ ગાર છે તો તોખા આહુરની કર ઇકંતીદા મુકરર
 સવાબ કરતું અઝીમ જેથી રહે ન એક પાપની નીશાની

(૧૫)

દઇને હીરદાના કાન સહામલ છે સુનવું આકોલ હકં ઝુરૂરી
 છે જહાંજવાની મીસલ આદુનયા નકરજે દુનયાંની તુ મજુરી
 હુર એક બશરની ઉપર મવક કલ છે રાતદીન મોટનો હઝુરી
 જે કોઇ જનાયા તે મોત ખાતીર છે મહબુ તીયારે સું આગઝૂરી
 નઆસ રાખીસ તું રાત વાહનાની ખુવાબ આબન જે જવાની

(૧૬)

બનાવા મેહલાત તું વલેકીન અવાઝ મેહલાતથી ઉતર સે
 એઇ જનાઝા કેહવો દરે છે તે જઇ જનાઝા ઉપર તું અદસે

કંબરની અંધારી ખાર અંદર આ કાયા મૈયત થઇને પરસે
હસે જે મીલકત ને માલ તેહમા તમામ વારીસ મઝી ઝગઢસે
કેહવાસે લોગોમા જે કરે કઈ હસે તેહવા ફેઝાંવની કહાની

(૧૭)

જીવારે તંગાસમા કંબરની જીસમ આમુરદાર થઈ સમાસે
જે કાઈ માટી કંબરથી નીકલી હશે તે વોહ જીસમ પર નખાસે
હઝાર કીરા મલીને તે જગ પર આ કાયાનો લેહમ ખાસે
ઉથે છે નીત થર થરી બદનમા કંબરના આહાલને વમા સે
ન કામ આવે વહાં શફકંત તુને કોઈ ખુવેશ અફઝાની

(૧૮)

મીસાલ કાગઝ છે જીવ ઇનસાન તું અંજબ સુન મકાંલ ભાઈ
બનાવી દફતર એ કાગઝ વના લખે તું ધેવરી અને સવાઈ
જીવારે એ દફતરોની દોલત ખપીને મુદદત તમામ થાઈ
તીવારે આતશમા લઈ જલાવે એ કાગઝોનો કરી હવાઈ
અંકલથી ચારો છે આ હકીકત ઉમુર દુનયાના મુન તહાની

(૧૯)

તીમજ તે કાગઝના જુઝ કરીને લખે તું ફુરઆનનો સીપારો
લીખાને બઝાઈ અઝ અગરચે ગુઝરે વરસ તે ફુરઆનપર હઝારો
વરકં જુદા થાએ ગરચે સરવે તમામ મુદદત થઈથી ચારો
જે કોઈ લે તે વરકંને હાતોમા ચુંબે તે પર કરી નઝારો
કે દુનયા લોંદી છે દીનની વોહ હદીસ સુંતાકે થઈ અયાંની

(૨૦)

લખે તું મત જીવના વરકં પર સીરફ આ દુનયાની દુનયાદારી
જીવારે જેમ મોટનો પકરસે તીવારે થાસે ખુવારી તારી
નળી વસીને ઇમામની કર તું દીલના પાનામા નકંશ કારી
દુઆંત હકંના થયા તે સરવેની રાખ હીરદામાં ચાદગારી
તું થાએ કાયા થકી નીકલતા વોહ ખાગ શીરદોસનો મકાની

(૨૧)

હુંલમ છે સીંગાર આખીરતનો હુંલમના સીંગાર પર હુલાને
થઈને સેવક તું સાદ ગુરનો ગીરની ટાઝંત મા તુ ગીનાને
અગર કરે ખીલે જેહલ તારા થકી તુ તે જેહલ પર ના બને
ખુદાના મુકા જે હોએ મુરખી તુ તેહને ગીનને કરી ખુદાને
જે હોએ તારાથી ફેકં તેહનેથી નમને મુકીને તુ પેશાની

(૨૨)

અગર એદીલ ચાહે ઝીંદગીમા કરે તુ ખાલીશ ખુદા પરીસતી
નકરને ગીબત ઝખાંથી કોઈને સમજ જે ગીબતને તું કીરફતી
સું એંખ કહારીસ ગેર લોગોના અપના સું એંખમા છે કમતી
સરે સીખામન મા આ સીખામનની બાંધ સીના ઉપર તું તખતી
કરે તે કરને ખુદાની ખાટીર ન કરને શૈ કઈ તું ફરીયાની

(૨૩)

ખુજુ તવાઝો છે કુંચી મોટાઈની જે નમસે તે થાસે મોટો
તકબ બોરીનો છે દાગ સમઝો આકોરના દાગથી ભીખોટો
હસદના કરનારા ચેતો સરવે હસદમા છે બે નીધાન ટોટો
કે દીન દુનયાને આખીરતમા રહયો હમેશા બશર વોહ રોટો
જગતનો બુદો કરીને જે કોઈ ધારસે આપના લલાને

(૨૪)

હલમ અગર હોએ યા કે દોલત એ બેવે ઉપર ન કોઈ અકરે
અદબની કેંચી થકી ઝખાનને હરએક ઉપર ટઝંનથી જેકટરે
ચલન જે ચાલાયા બાપ દાદા તમેલી તેહવા ચલનને પકરે
ખુદાના દાઈ જે હોએ ઝમીનમા ખુજુથી તે આગે નાક રગરે
છે અપની હસનાત અપના બાવાની તેહના બાવાઓની દુઆની

(૨૫)

શરાબ ટારીને લાંગ બોલે અપ્રીમ જુમલા ચે છે નબસત
સમજ તમાખુ અને તમાખુની નાસ બેવે છે ચે ખબાસત

જલામા ભુદાની સોહબતોથી થઈ છે તાસીર આ હીમાકંત
તમારા બાવાને દાદા ગુઝરા બનાઓથી કોનમા ચે આંદત
જે લેસે દખી એ નાસ ના પાકની છે તે પર લચ્ચન ખુદાની

(૨૬)

હુદુદો અકસર સુનાવે દેખા થયા તેહમા ગંજ મક રમતના
લકંબ હુમાયુન હકી મુદદીન છે હતા તે બારાન મર હમતના
છે નામ ફરખંદા અંબદે કાદીર વોહ પુર દરયા એ મચ્ચે રીક્તના
શર એ હકીકંતના થાયે તકયા ઇલમથા ચક્ત! વોહફલસીક્તના
બશરની હૈકલમા થા ઝમીન પર ચકીન ફરીશતા વોહઆસમાની

(૨૭)

જુવારે આસૈકુદદીનની ઉપર કરીથી યુસુફ ચે નસને ખુશ્યા
સુનીને બોલાયા અંબદ કાદીર સફાઈ ઇખલાસના વોહ દરયા
કુસુર મારામા એકદર છે કે નથી લાએક મને ચે બર જ
ખુદા તઆલા કરે મુબારીક હમારા સૈકુલહુદા ના રૂત બા
સુનાવી મજલીશના હાઝીરોને સુનીથી જે આપની ઝબાની

(૨૮)

કંસમ ખુદાના મેં ખાઈકહું છું રહે છે એમ મારા દીલમા હરઆં
શુકર નકઈ થાયે તીલ બરાબર દુઆતોનાએ મીસલછે એહસાં
અગર નહોતા દુઆંત તો કહાંથી અપની ઈમાન થાતા ઇમકાં
ખુદાની ખીલકંતને ખાનમાથી દુઆંત લોગો છે મોટીને મરજન
છે સરવે તારા અને છે સુરજ ઇમામ તૈયબ નખીના જાની

(૨૯)

નથી મીલા અપને કોઈ નખી ચાકે કોઈ વસી ચાકેકોઈઆઈમ્મત
અગડ મીલાહોએ તો કહૈયેહમને મીલીહીદાયત આતેહની દોલત
મગર દુઆંતો નાહાત પરથઈ હુમુલ દીની દનીની નેઅં મત

તે વાસટે છે અંગ્રીમ અપની ઉપર દુઆંતોના હકંની હુરમત
હકી*કી* માતા પીતા તોયે છે કરો તમે સેવા ચે પીતાની

(૩૦)

દુઆંત સરવે ના આજ સેકુલહુદા છે નાદીર ખલફ ગીરામી
ખીલા નુખુવત અંજબ છે એહને ખુદા તઆંલાની હમ કલામી
વહી તો મોકુંફ છે વલેકીન તમામ ઇલહામ છે ઇમ મી
ઝહે સઆંદત કે થઇ એ સરવર ને મુલક ઇમાનની હુમામી
છે હકં પુરીસતી મમલીકતમા કમાલ તે દીન છે શાદ માની

(૩૧)

છે જીવ સાહીબનો અંકલ કુદ્દલીની આરસી આજીસમની દર મયાં
ગરઝ ખુદાની છે આપ તનહા અગરચે લાખે કરા છે ઇનસાં
ગોયા જલદ આપનો આદૃમ છે ઝખાંહકી*કી* છે હેચે ફુરઆં
હમેશા સીનાના કાચપર મુન અંકસ છે અનવાર રખની હુરઆન
અંયાંછે એ સખખથી અખખાર ઇબતીદાની ને ઇનતીહાની

(૩૨)

જીસમમા દાખીલ થઇને કીદા કંતઆં સરો જીસમના અંલાઇકં
ફરીશતા જોઇ કહે છે સાહીબની આ ખુઝ રગીથી ફાઇકં
ખુદાએ સાહીબ ઝમીનની ઉપર કહે છે ચે રીતે સખખલાઇકં
કહાં છે વાદીલ મા તાબ ટાકંત કે વરસે સાહબના ફેઝમુવાશીકં
કરી સકે કહાંથી સાતે દરયા બરાબરી આપની અટાની

(૩૩)

જનાબ આંલી આ આસમાંની ફરીખ થઇને આ ઝરરા કમતર
સુબુદ દઇને સુબુદ બઆંદ અઝકેતેહનો હુરગીઝન આવે આખીર
વસાલો લઇને સરો હુદુદોની મુમીનોનો એ બંદા પરવર
અંરઝ કરે છે કરો ઇનાયત એ આલે અહમદના કીમીયા ગર
ગરીખ સાદકં આંલીના હકંમા હકી*કી* ઇકસીર કીમીયાની

નસીહત રફ મી

(૧)

રોઝે અવ્વલથી જે લોગની સખાર્કત છે અંજબ
 ઇબતીદાથી અપના દાઈની ઇબબત છે અંજબ
 દીન હકેમા જે ખુઝરગોની ઇનાયત છે અંજબ
 ગુમરહીમા જે નજીબોની નબબત છે અંજબ
 કેમના બાકી રહે નસલ વેહ લોગોની સેંહ સારમા
 જહાઝથા જે મરદમો દુનયાની આમજ ધારમા

(૨)

સૈફુદ્દીન સરવરના સરવે કી બલાગાહો પારસા
 જે સીફત મટલઆ મા કહી તેહના છે વેહ સખમુદ દુઆ
 દઅવતુલ હકે જેથી થઈ ગુજરાત અંદર ઇબતીદા
 કુફરને ખોદીને જે ચે દીન ના પાયા રચા
 કેમ ન તેહની નસલ રેહ કેમ ન તેહના નામ રેહ
 જે ખુદાના લોગો થી ઇમાન ને ઇસલામ રેહ

(૩)

દઅવતુલ ઇમાન થઈ જે ઇબતીદા ગુજરાત મા
 તે ઝીકરના નુરને લે ઝેહન ના મીશ કાત મા
 વાત ચે ગોયા ઇબાદત છે સખ વાત મા
 બે જના આયા યમનથી બંદરે ખમ્માત મા
 નામ આ બેવેનુ અંબદુલ્લા ને એહમદ છે અંયાં
 બેવે મો લઈ નો સાહમલ મુખતસર દીલથી બયાં

(૪)

તે દીનોમા સદરા જેસીંગ થા ચહાંના તાજદાર
 સુબએ ગુજરાત થા પાટન મા થુ તેહને કંરાર
 લાર મલ જ થા વેહ રાબના અંબઈબ કામદાર

જે ઝાતના રજપુત થા દીવાન થા વોહ નામદાર
ભારમલ જેના સખખથી દીનનો ચમકો છે નુર
ખેવે મોલાઈની દર્યાવતનો થયો જેથી ઝુંહુર

(૫)

ખે વે મોલાઈના ચારો મા કુંબલ ગુજરાત મા
એક મોલાઈ છે જેહની ટુંરક શીખાની બળ
હીંદમા આયા થા વોહ દેવા હીંદાયત પાર સા
વકંતને દેખી ને ચારી તે સખ પાછા ગયા
આ ખખર ખુવાળ મલકની છે રીસાલત મા તું જન
કાશીરન ને મુમીનો કરવુ છે ચે મુશકીલ નીધાં

(૬)

થા રસુલુલ્લા અગરચે કુલનખીટયોના ખીતામ
ગર કરાતો આપ ચે કીદા મુસલમાનો તમામ
મુમીનો કમથા કે જેથા શાહે મરદાના ગુલામ
ઇસલામમા ઇમાનની પેવનદી છે દુશવાર કામ
દોસતો મોલાઈ અંબદુલ્લાની આલી શાન છે
જે થકી બાહમ અંટા ઇસલામ ને ઇમાન છે

(૭)

થા અમીરૂલ મોમીનીન મેહદીના દાઈ નેક ખુ
છે અખુ અંબદુલ્લા જેહતું નામ આલી દોસતો
મુલક મગરીખમા કરાથા જે ચે લાખો મુમીનો
થા મુસલમાનો વોહ સખ એહમાં ન થા કોઈ કાશીર
દાઈ હલવાનીથી સખચે સહામલીથી હકંની વાત
તે સખ ઇમાનમા આયાથા સખ વોહ નેક ઝાત

[૮]

છે અંયાં સખને કે આ ગુજરાત કુદરસતાન થો
નાકઈ એહમા કદી ઇસલામ ને ઇમાન થો

પુત પરીસતી થી નીહાયત નીત પુતોનો માન થો
કુચ્ચો ખાઝારમા બસ કુફરનો દુગયાન થો
રોશની કીદી વોહ મેલાએ ચે આ અંધાર મા
રાત બચાઈ અઝ રોશની જેમ થાએ છે સેંહસારમા

[૯]

એક આલમે ખુબ વાકીંફ કોંમ શીઆ ના ચકીંન
જે થકી તસનીફ છે ચારો મળ લીસે મુ મીનીન
રુહામલા તે ચે આ મોલાઈના આ સાફ મુખીન
સચ્ચમા ગુજરાતમા દેખી બવાહીર મુ મીનીન
એમ લીખે છે નીત તઆજબુખ થઈને વોહ તસનીફમા
ખુબ ફરમાવે છે વોહ મોલાઈની તારીફમાં

(૧૦)

આ વોહ આંલીમની ઝખાની છે સુનો તે કાનથી
કહે છે મેં ગુજરાત મા આયો વટન ધરાનથી
ખુબ દેખા મેં બવાહીર કોંમને ધમાન થી
છે ચુનીનધા લોગ ચે કુલ લોગ ના દરમીયાનથી
એહના મુરશીદની મીસલના સાહામલા મુરસીદ ન કોઈ
કાફીરો લાખોની ઉતરાવી કરીશમાથી જનોઈ

(૧૧)

હીંદની દઆવત છે ચારે ફાઈ કુલ દઆવત ઉપર
છે એ દઆવતના ઘની ખતમે તુખુવત ના જગર
હેદરો સફદરના વાહલા બલકે છે તુરે નઝર
તાજ છે વીસે ધમામોના વોહ આમીરના કુંવર
ખીખી જેહરાને ખદીજના ગલાના હાર છે
ફાતમા ખીન તે અસદ ની આત ના સીન ગાર છે

[૧૨]

નામ છે ફર ખંદા તૈચ્ચ ટીખ વેહફતની છે આત

છે અંચાં જે જાતમા વોહ અંકલ અબ્બલની સીકાત
અંકલ સાનીની છે જે પરભી નીહાયત ઇલ તીકાત
અંકલ આંશીર એ કરા જે વાસટે કુલ કાઇનાત
છે અબુલ કાંસીમની કુનયતમા હકાંકાં સર અંજીબ
મઆં રીકત યે સરની છે એહલે કમાલત ને નસીબ

[૧૩]

છે સઆદત મંદ અંજીબ એકવીસ મા અપના ઇમામ
કીદી મોલાએ યે જેહના નામથી દઆવત તમામ
તે સખ્ખ પાયા અફરયાબી થયુ આબાદ ગામ
નામ તૈઅ્યબથી રહયુ મોલાઇ અંબદુલ્લાહનુ નામ
નહી તો કહાં એહવા કુફરમા દીનનુ ઇમકાન છે
મેહઝ આ સાહીબ ઝમાનના બખટ નો ઉનવાન છે

[૧૪]

પાંચસો છાસઠ સને હીજરી મા એ એહલે વલા
હીંદમા મોલાઇની દઆવત થઇ છે ઇબતીદા
એવે દાઉદ દાન દાઇની ઝખાની છે બખ
યે સનદ બદરૂલ હીદાયત મા લીખેલી છે બખ
બાદશાહ અકબરના આગે શહનશાહ દાઉદ વોહ
આ સનદ કીદી ઝીકર બોલા વોહ તેહની દોસતો

[૧૫]

હીંદની દાઆવતની બશારત મા રીવાયત છે કંવી
છે સનદ દાઇયુલ યમન છેલા મહમદથી સહી
આખેરી હજના ટવાફથી નખી ફારીગ થઇ
થઇ મુકાબીલ હીંદના આ ઝુરવી થઇ રોયા નખી
કેઇ સહાબી ખાસયે પુછુ તરત તકરીરથી
સુંછે રોવાનો સખ્ખ બોલો નખી તફસીરથી

(૧૬)

વોહ સહાળી ખાસથી ખાતીમ નથી બોલી ઉઠા
 ઉમ્મતે ઓસી આ મહારી આલપર કરસે જક્કા
 રાતમા સુરજ છુપેછે તે નીમટ થાસે બુદ્ધા
 તે દીનેમા હીંદમા રેહસે હમારી નામના
 બઉંછું વોહ હીંદીયોને કે બલા જેહ ચાખસે
 ઝુલમની ઝુલમાતમા દઝાવત હમારી રાખસે

(૧૭)

જે રસુલુલ્લાહ યે ફરમાયુ તે વાકી આં છે અંચાં
 હુશમનોના ઝુલમથી ખાલી નથી કોઇ મકાં
 મુસ ટક્કાની આલ છે પીનહાન સતરને દરમયાં
 હીંદમા તનહા રહયો છે હકંની દઝાવત નો નીશાન
 જે થકી દઝાવત થઇ તેહને આ બસ પેછાન છે
 નજમુદ્દીન ને સેકુદ્દીનના પેહલા બાવા જાન છે

(૧૮)

તેહનો આછે મુખ તસર મઝકુર દીલથી સહામલો
 બંદરે ખમ માતના પાદરમા મોલઇ દેખો
 એક કુનબીને સઝાવત થઇ નીહાયત દોસતો
 તેહના ખેતરની તરફ આવીને વહાં વાસો કરો
 આવતા ખેતરમા મોલાઇની આ તાસીર થઇ
 વોહ ઝરા અંતમા ટરાવતની તરત તદ બીર થઇ

(૧૯)

હાલ આદેખીને બસ દર હાલ વોહ કુનબી નજીબ
 સર ઝમીનમા હીંદની પેહલા થયા મુમીન અંજીબ
 તેયે મોલાઇની કીદી અંરઝ એરખના હબીબ
 જેમ મને સહુબથી થઇ ઇમાનની દોલત નસીબ

તેમ તમે કુદ્દારને ઇમાન દેવા આહો તો
ખેર ખુવાહી છે આમારી ખેર ખુવાહી સહામલો

(૨૦)

ખર હમી ખમ્માત માછે એક આ હુન વાનથી
કાશીશીની આંખમાછે ચે ખુદાની શાનથી
તે થકી ખીલવત કરી કાંઈલ કરો ખુર હાનથી
તે પછી હટસે ન કોંઈ ગુજરાત મા ઇમાનથી
જઈ મીલા વોહ ખર હમીથી આપ મોલાઈ દેખો
આખીરશ ખુરહાનથી કાંઈલ કરી મુમીન કરો

(૨૧)

ભાર મલજી જેકે થા દીવાન રાજના નશર
મોઅંતકીંદ વોહ ખરહમન ના દીલ થકી થા આકુંદર
જનતા થા કે ગોયા માખુદ છે ગરચે બશર
ઇમાન મા દાખીલ થયા વોહ ખરહામન ના હાત પર
ભાર મલ મોલાઈ ને હમરાહ લઈ પાટન ગયા
મસ લહતના વાસટે ચંદરોઝ વોહ મખશી રહયા

(૨૨)

વકંત કુરસત જોઈને વોહ ભારમલ જી નેક ઝાત
સદરાજે સીંગથી કરી ખીલવતમા આખા બતનીવાત
મીલયા મોલાઈ ને વોહ રાજથી સમલાયા તુકાત
મો જીઝા દેખીને વોહ મુમીન થયા લીદે ન જાત
તે પછી રાજએ રચંઈયતને કરી મજમા તમામ
ગીયાનથી કાંઈલ કરી મોમોન કરા કુલખાસો આમ

(૨૩)

ભાર મલને જોઈ મોલાઈ ચે આ ખીઝમત નીપત
જેઠી આ ગુજરાત મા ઇમાનની થઈ મઝા રીક્ત
ભારમલ જીના ખલફ ચઝંકુંબ થા એહની નીમટ

તેહને ઇલમોમા કરા મોલાઇ ચે ખુદ તર ખીયટ
મોલાઇ અબદુલ્લાહ પછી આ હીંદના આફકં મા
યઅાં ફુખ મોલાઇ થયા સરદાર કુલ અખલાકં ના

(૨૪)

યઅંફુખ મોલાઇ પછી ઇસહાકં એહના દીલ રૂખા
હીંદના વાલી થયા મુમતાઝ થા ચે પાર સા
ઇસહાકંના મલા અલી ફર ઝંદથા ચકતા બબ
જેહના ઇલમોથી થયા કઇ એહલે દઆવત જીવતા
પીર હસનને મલા આદમ નીછે શોહરત ગામ ગામ
છે ચે બેવે શાગીરહ મલા અલી ના નેક નામ

(૨૫)

બ નશીન મલલા અંલીના છે પીસર એહના મુનીર
નામ છે દાઉદ તેહનુ છે ફઝલ જેહનો શહીર
છે ખલફ દાઉદના મોલાઇ રાબ દસ તગીર
ગામ પાટન ને તજીને મોરખી આયા વોહ પીર
શીતનત જઅાફર થઇથી ગામ પાટન મા નીપટ
વાસટે ઇમાનની નીકલા વોહ મોલાઇ ગુપટ

(૨૬)

મલ્લા રાબના જીગર દાઉદ છે હકંના બહાર
લખત દીલ દાઉદના છે મલા આદમ આશ કાર
મોરખીથી જે નગર આયા નગરના તાજ દાર
રાજ અંસી જેહને મલલા રાજ છે અંલી તખાર
વોહ ખુઝ રયુનમાં આ મલ્લા રાજની સંઘ કંદીમ
થઇ તરકંકી દીન બદીન હુકબાલ દોલતની અંઝીમ

(૨૭)

હુમેં સદકા રાજના ફરઝંદ ઇસમા ઇલ પંર
રાત શીતરતમા વોહ નીકલાથા ગોયા પુનમ અંદર

થા તકીંચ્યત વોહ ઉનાલામા રેહમતના અબર
મુખ તીઠા ખેરથી છે જેહની નેકીની ખબર
એહમદા આખાદી દુઆંતોની કરી ખીદમત અતમ
તાકે વોહ વારીસ થયા આખીર વોહ સખના લાજરમ

(૨૮)

જે સમંદર ફેઝયે સફરાને કીધી રસમ
જેહની દોલતથી મલે આજ લગ એહલે ઇંલમ
જેહના દીલબર થા ઝકીયુદ્દીન ઓંલમાના ઇંલમ
થા દુઆંતોમાં નખી ખાતીમની માનીંદ વોહ ખતમ
જેહના શેખ આદમ સફી દીલબંદ આમીકદારથા
કુલ કમાલતના સમંદરના દુરે શેહવાર થા

[૨૯]

ખદરૂદીન નીકલાથા નીલમ વો સફીના કાનથી
ફેઝકઈ પાયા બશર વોહ બદરના એહસાન થી
શેહ ઝકીના બદરના જાની અંજબ ઉનવાનથી
સુરએ ઇંખલાસ થા પૈદાશના કુરઆન થી
કહાં થયા ઇંનસાન કોઈ શેહ ઝકીની સાનના
જે થકી કાંઈમ થયા અરકાન સખ ઇમાનના

[૩૦]

ભારમલજીથી ઝકીયુદ્દીન તલક એ દીલબરે
ચઉદા પીરી સૈફુદ્દીન સાહીબની થઈ દીલમાં લીખો
જેથકી ઇમાનનો દબ્બાર આ હીન્દમાં પ્રીરે
મુમીનો હોતા કહાં ગરયે નહોતા રેહબરે
સૈફુદ્દીન સરવર સીવા છે કોન ના એહવા સલફ
ચવદા ખાવારે ને ખેતાથી થયા હાંસીલ શરફ

(૩૧)

ખલકૈની ફાનુસમાં સેફુલહુદા નીબરાસ થા

કોનની ખાનોથી બસ બેમુલ વોહ ઇલમાસ થા
ગુમરહીની રાતમાં વોહ નુરના મીકંબાસ થા
થા બુઝરગીના ઇલમ આકાસના આકાસ થા
હસતીયે દુનયા આસેકુદદીન સીવા બનવાસ છે
કુલ હલાવત ઇસની એહના વગર કરવાસ છે

(૩૨)

જીસમની ઉંબનીમાં વો લાહુતના દાના હતા
વકંત તીફલીમાં અંબળ વો મરદમે દાના હતા
અરસતો સાની હતા જે વકંત ચેનહના હતા
અંબના અસરારના નકંશોના ચે પાના હતા
જેહની રેહલતના સબળ હર એક જગરમા આગ છે
કેમ હવેલીના બદલ તુરબતમાં એહની જાગ છે

(૩૩)

થા બલા ગંતના ગુલો જેહના વો ચોકા દર ચમન
અરશ થા ખારીના વો થુ જેહના સાયામા અમન
બાગેં હસતીમા થા ગોયા સેવતીને નસતરન
સખ્બ તુરબતમાં થયા પોશીદા વો દુરરે અંદન
હરઘરી ખીલવતમાં આંસુ આંખથી તપકાએ છે
દીલના કાચોમા વોહ સુરત પાકનીત દે ખાએ છે

(૩૪)

થા બશર લેકીન બશરની સાંન થી મુમતાઝ થા
ઇનસીયોમાં કુદસીયોના બેગુમાં દમ સાઝ થા
પીરથા એહવાકે જેહના નીત નવા એ જાઝ થા
આહયુલાના ચમે મબ્વાજ માં વોહ જહાઝ થા
જે થકી દુખા હુવા ઉતરા ચહાંથી પાર જઈ
બે અંદહ એહસાન છે એહનો ન આવે પારકઈ

(૩૫)

ખુઅંલી સીનાની શીફા જેહની થી ઝાત
જેહના સીનાથી ઉબલતા સરવે વેહફત ના નુકાત
જેહની સીરત માંથી પેવસ તા ખલાયકની નજાત
બંદગીથી વોહથયા બંદા ખુદાના હમશીફાત
કઅંબતુલ્લાની દરો દીવારમાં છે ઇંતીરાબ
કુંબરની મગં રીબમાં જેદીનથી છુપાવોહ આફતાબ

(૩૬)

સૈફુદીન બાદઅઝછે એહના નસીન ઇંઝુલહુદા
સેરપીપર કહેછે જેમ પરખી વોહશૈયે બજા
રાખબાકી શાહ વોહ આશાહ ને બખશી ગયા
તે જેહતથી હોબહુ યે સેફેદી છે લામારા
એહના તલઅંત પાકને દેખી તસલ્લી થાય છે
દાગં ગંમે દીલ બરથી એહના દરસનોથી બાય છે

(૩૭)

દીનના માથાના આઇઝુઝુલહુદા ઇકલીલ છે
મારીફત જે શાહની તનઝીલમાં તાવીલ છે
જેહના હકંનું જાનપુ તોહસીલની તોહસીલ છે
ફાઝીલોપર આ કંદર જે શાહને તફઝીલ છે
આપછે સુરજ નેખીજા ઓર સખ કંન દીલ છે
જેહના કંદમોના તલે ખુદ મંઝીલે ઇકલીલ છે

(૩૮)

બેનઝીરી છે અંયાં જેપીરની હરશાન માં
જેહના તલ અંત પાકથી છે રોશની અકવાનમાં
સરમદી શાહી છે જેહની કશવરે ઇમાન મા
છે ખુદાની શાનમાં ઇન સાન કુલ ઇન સાન માં
ફુંદસીયો ફુંરબાનછે જેહના અયેહ રએ પાકપર

બસઝમીન ને છે ફખર જેશાહથી ઇફલાકપર

(૩૬)

મસજીદ મીલ્લત ના પાયા અંરશ વેહદતના છે બામ
ઇંલમ ઉંનસુરના અઝલથી મુલક હીકમતના હુમામ
રૈનકે હસતી દુનયા જુમલા ખુબીમાં ખીતામ
ફેઝના દરયાછે જારી પરવરે કુલ ખાસો આંમ
સરખસર રેહમતછે બસ જેહની મુબારીક જતમાં
મહોરનીછે લેહર જે સરવરની હર એક વાત માં

(૪૦)

શહનશા ઇંજગુલ હુદા છે પારસા ઇંસમત શીઆર
ઓજ અંલયાના છે સુરજ છે કરમના અખર બાર
આખીરત નાછે અંલમ આફકં દુનયાના બહાર
ગુલશને તર્કવામાં ગુલ છે ખુબીયોના બે શુમાર
શાહદીન સાદીક અંલીની આ દુઆ છે બારબર
નીત કરી પુશતો પનાહ સાહબને વોહપરવરદીગાર

નસીહત ૨૭ મી

(૧)

જીવારે પેદા કરી ખુદાએ આ દુન્યાને કુંદરતથી
ચાર કુરહાને નો ગાગનને કરા હયુલા સુરતથી
ઝમીનથી માદીન નખાત હેવાન નીકાલા તેહની હીકમતથી
બશરની કીદી ખીલકંત આખીર પ્રીરાગ ધધ આખીલકંતથી
જીસમની સીપમાં જીવના મોતી ઘાલીને મુખતાર કરા
ચાહો કરો કોઇ એહમા લલાઇ ચાહો કરો આમાલખુરા

(૨)

જના એજે જીમ માના રહેમથી મુંખ જહાંમાં એકકંલમ
પાપ ને પુન જે જમા ઉધાર નથી ખાતે કોઇ રકંમ

મગર તવલ્લુદ પછી જીવારે થાસે પંદર સાલ અતમ
યાને બુલુગને પહેચે તવલ્લુદ બાદ જે કોઈ બનીઆદમ
જેહવાની સોહબત બેથસે તેહવું સીખસે તેહની સોહબતમાં
પાપને પુન સબલીખાસે તેહને ખાતે બુલુગની મુદદતમાં

(૩)

જે વરસાદ ઝમે છે ગગનથી ઝમીનપે તેહમાં ગોરતુંકર
નદદીને નાલા તલાબ કુબ્વા ભરાએ છે તેથી અકસર
તે પાનીછે પાક પવીતર નથી નજસનો હુકમ તે પર
મગર જીવારે પરે નજસત તીવારે તેહનો હુકમ દીગર
જેમ પાની છે પાક તેમજ ઇનસાન છે પાક વીલાદતથી
પરે નજસત નજસ છે પાની નજસ મુંખ છે ઝલાલતથી

(૪)

અંવામ એહમકું લોગ છે તેહનો આ અસલુબ અંકી દાછે
ખેરને શરછે ખુદાને ચહાંથી મહેઝ ખુદાપર તોહમત છે
ખેરના અહેલ ખુદાછે વલેકીન શરની ત્યાંશું નીસબત છે
કરાવી શરને ભરે જહાન્નમ કહાં અંદલ ને રેહમત છે
અંવામના પાકોની ગંરજ છે ખુદાથી શરની ઇઝાફતમાં
ચઝીદ ઉપર લઅંન ન કરવું એહના ફરેઅલ ખબાસતમાં

(૫)

બશરના જે ઓતાર ઉતરો વનબશર છે તેહના મુખતારી
ચાહે કરે બદી ચાનેકી ના મરકબની અસવારી
કંઝાની જ્યારે કંરીબ થાસે તે ઇનસાન ઉપરવારી
ઉંમરની આઉજવાલી રાતો આખીર થાસે અંધારી
હાતે જે કીદાહશે તે આંખે દેખશે અપની તુરબતમાં
જીવજીસમના કંફસથી બસે દોઝખમાં યા જન્નતમાં

(૬)

દુનયામા ઓતાર છે જીતલા તે સરવેમાં છે નુકંસાન

રાત ને દીન ચે મનઝીલ અંદર ચલતા બપુ ધંદીવાન
ઉતરવું આખીર થાસે સબનું બશરની કાલીબની દરમયા
જે કાલીબમાં અપનછે હમના તે મંઝલ તું આખીરબાન
ચે મંઝીલમાં નખીવસી જે અદમ્મતો આવી ગુઝરા
મોતના મરકબમાં બેથીને જન્મત કાચે જઘ ઉતરા

(૭)

મુદ્દતથી સર ગરદાં થો તું આ દુનયાના દેરામાં
કેંદીથો તું લાખ વરસથી આ આતારોના દેરામાં
ભતકી ભતકી આયો છે તું આઇનસાની છેરામાં
એહવું કરજે કે પહોચે જલદી વોઇબદાઇ નાર માં
દાગે શીકરનો રાખજે દીલપર ખુલદબરીના વાંસાનો
નીંદ ન લેજે સાદ કરીને ખોદે ખુદાના જહાસોનો

[૮]

આતારોમાં બશરનો આ આતાર અંજબ લાસાની છે
અકલ કંદીમી નુરછે રખનો તે એહમા નુરાની છે
લેકીન બીજા આતારોમાં ચે જલદીથી ફાની છે
મોત ચીતાવે તે આગે તું ચેતી જા જો ગ્યાની છે
સીયાનો હોય તો હર એક સાંસમાં ચહાંથી પખતી ચઢજેતું
મોત તુને સું આવીને મારે મરવા આગે મરજે તું

(૯)

કંબરમાં દાબે તુને તે આગે આપથી દબાજે તું
કોઈ ન કહે કે ખુદીછે તુજમાં એહવું મૈયત થાજે તું
ગુંસલ નાદેવા કેંબલ એ વાહલા તકવા માહી ભીગાજેતું
લેહદના કીરા ખાએ તુંને સું યાદ ખુદાની ખાજે તું
હયાતી અંદર હકીર થઇને રેહજે ખુઝુની કફનીમાં
મુરખી સામને નાકની દાંદી કરજે દાબી જમનીમાં

[૧૦]

ખેરના ગુલને ચુનીલે વહલા આ હીરદાના દામનમાં
કુંદસીના વાદલ વરસે છે તું ભરી લે દીલના વાસનમાં
ચઉદ્ધમુ સુન્નુ થઇને તપાળે શરેની આગની તાવનમાં
એક ન બનીસ ધારા સરવે આવીસ મોતના ફાગનમાં
પકરજે મોહકમ દીલના પંખા માંહી શરેઅંના હાતાને
બની જે હોય તકસીર શરેઅમા રોજે મુકી માથા ને

(૧૧)

ખાટા ને કરવાં તુરા હોએ છે હરફલ અવ્વલ વેહલતમાં
જીવારે સુરજની ગરમી થી પકે છે ફલ કેઇ મુદ્દતમાં
તીવારે મીથા થાયછે એહવા જેમ મીથાસ છે જન્નતમાં
તે મીકદાર છે ખામી અવ્વલ આઇનસાની ખીલકંતમાં
પછી ધુનયત થાસે તેહમાં તાસી રાત હીદાયતની
મીતે બહીમી આંદત આવસે સુરત મલાકી આંદતની

(૧૨)

ખામીછે વો બશરમાં આતી જેહમાં ખામશરી અંત છે
તોખા જેહના જીગરમાં નથી એહવી ગાંઢીબ શેહવત છે
હરએક આંખનો સુરમો ગોયા દુનયાછે અને ઝીનત છે
જખાનથી સરવે મરહો કહે પશુ કહાં મરવાની સીરત છે
યે રીતે જે ઝીંદગી ગુઝરી બાકી છે તે કમતી છે
થોડાછે વોલોગ કે જેહની ખેર ની દાંદી નમતી છે

(૧૩)

આંખ બસીરતની ખોલીને દેખતું આ દુન્યા અંદર
બશરની અંદર બશરછે લુલા લંગરા કંઈ મુઝતરખેપર
આંધલા ખેહરા કોરયા દેખી દીલ કાંપે છે થરથર
ગુનાથી છે યે ખામ વલેકીન ગુના બશરમાં છે અકસર
ગુના થયા પન તોખા થઈ નહી તેહના દેખ રહ્યા આસાર

સુના ઉંચું મેં કલામ એહમાં ગેળી ચારે છે અસરાર

(૧૪)

પાંચ રૂપીયાની દૈલતની વુસઅંત થાય છે જે પાસે
વીચાઝ પેહલા લેવું ને દેવું તેહને ધીને શકર થાસે
ઝુર મના ઝકાત તેહને તબામાં એહદ જાંબાસે
યે બાસઈથી હુંમરની બીલકુલ નમાજ તેહની મંબસે
મુમીન થઇને આસીબાછે નાદાનોની સોબતથી
કુંબરમાં એહવા કંઈ ઉતરીને રાયા અપની શામતથી

(૧૫)

કર તેહરીર નસીહત અંદર ઝીકર નબીની હુંતરતની
સુનાવું તુને અખબાર ઝરાસી અહલે બેતની સીરતની
હરદીલ ઉપર લગાવ ખુશબો માસુમોની ફઝીલતની
અગરચે વો મસહુર વલેકીન શોહરત કર તું શોહરતની
ફુદસીયોની નમાઝ અંદર આ મઝકુર તીલાવત છે
જીતલી હુંબાદત શરઈ છે તે તેહની મહેઝ હુંબાદત છે

(૧૬)

ઈમામ પેહલા હસન નબીની કાનના ગોહર લાકીમત
બેદ ખુદાના હકીકી મુસહફ અંરશને કુરસીની ઝીનત
શેરે ખુદાના જીગર ના તુકરા સુરત ઝોહરાની સુરત
ખુદામાં સું એહતીમાલ કીધી અબા મહમ્મદ યે મેહનત
સોંપી દુનયા માવયા ઝાલીમને એહવી થઇ લાચારી
હુંમર ગુઝારી મહેનત અનહર જોઇ ફલકની ઇદબારી

(૧૭)

હસનને ઝહેર દગાથી દીધું ઝહેર યે બ્યારે કીધું અસર
જીગરના તુકરા થયા બદનમાં તીવારે બોલાવો સરવર
ખુદા તઆલા જીવ આ માહરો બીબા જીવથી બરતર
જેકઈ ગુઝરી તારી ખુશીમાં સખર કઈ છું મેં તે પર

રેહમત કરજે કુંબરની અંદર મારી લાશને પરવા ને
ઇતલુ કહીને સીધારા પોતે દરસ ઇલાહી કરવા ને

(૧૮)

ગરઝ છે આ મઝ કુરથી લેકોઈ આંકીંલ ઇંબરતહીરદામાં
સું આ મેહનત પરી નીહાયત હસન જાહાંના યકતામાં
પહાર ઉપર પરે તો તુકરા તુકરા થાએ યે સદમા માં
લેકીન પોતે કરીને શકવા જીવામાને મરવામાં
ખાલીકની ઇલતીઝ શું કીધી આપયે વકંતે રેહલતમાં
મુમીન હોએતો નકશ તું કરજે આસીરતની હીમ્મતમાં

(૧૯)

હુસેન બીબા ઇમામ તેપર અઝલથી છે કુદસી સલવાત
જેગુઝરી યેબેકસ ઉપર શું તેહરીર કરું હે હાત
શહીદ મરદો થયા ખુદામાં કેંદી થઇ સખ મસતુરાત
થઇ ન થાસે કદી મુકદ્દર બશરની ઉપર આ આફાત
આસદમામાં સખરતું કરવું મહેઝ ફઝલની આયત છે
હુસેનની તફઝીલના ઉપર શાહીદ એહની સહાદત છે

(૨૦)

હરમના નીકલા ઇરાકે આવી પોંહ્યા કરબલની દરમયાં
કુશીયોના લીખાના મુજબ નબીના લાઅંલ થયા મેહમાં
સરોયે આવી ઘેરા તેહને અજબ સાતમની થઇ આશાં
હરામ પાની કીદા તેપર જુદમ આચારો થયો નીધાન
સંગ દીલીમાં સરવે લઇનો સીજજનોના પથરા થા
ભુખા પીયાસા ખપાયા સખને નબીના જીમલા દીકરા થા

(૨૧)

શૈરે ખુદા જીવારે ખંદકંના દીન નીકલા હુમરોબીનવદઉપર
ઘનો થોરાવત અંરખમાં યકતા હતો યે એહવોઝોરઆવર
અંલીની નાહની હુમરને દેખી રેહમત આવી દીલ અંદર

કહ્યું કે પાછા વલો ઝખમ નહીકરીસ તુમહારા ઉપર હેદર
તુમહારા બાવા અબી ટાલીબ થી મને નીહાયતયારી છે
ઝખમ કરીસ નહીં તુમહારા ઉપર ઝખમ જે માહરૌકારીછે

(૨૨)

અંજબ હતા કરબલામાં કુશી શામી એહલે કુફરસતાન
હસન હુસેનના નાહના ફરજંદ રનમાં નીકલા થા મેદાન
કોઇયે ન કીદી રેહમત તેપર સંગદીલ એહવા બેઇમાન
તીરને તલવારોથી કીદા તુકરા હેદરના દીલબન
ઇબ ને વહયે ખુતાલીબની ફરી મુરબ્બત હેદરમાં
ઝરા દરા નહીં કોશી શામી નબી નાદીલ બંદ દીલબરમાં

(૨૩)

ઇમામે ઝેતુલ આંબીદીન સાહબ કે'દો થઇ નેગયા થાશામ
યઝીદ એહની શાન ને દેખી ખીજલ થયો વોહનુતફએખામ
સુની બલા ગત ખુતબા અંદર લેહઝા સરવે ખાસોઆંમ
દરીને મનમાં યઝીદજલદી કરા મુરખખસ ખેરે અનામ
હુરમનાખુરજ અઝદમાં આવી વોહ ખુરશીદ સઆંદતના
કરી ઇબાદત હુબેદ કીદા સખને આલે રીસાલતના

(૨૪)

એક દીન બાગમાં આયાપોતે દેખી બાગ ની મસમારી
શુલામને તેરીને દીરરો ખેંચી મારો લલકારી
પછી કહયુ એમ શુલામ ને લે કી'સાસ તું દીરરો મારી
જીવારે કીદી ઈબા તીવારે શુલામ ને બખશી વારી
ઝેતુલ આંબેદીન સાહેબ સુરજ થયા ઇલારી તકવામા
હુસૈન બઅંદ અઝનામ વધાયા હુનયામા ને હુકબાળા

(૨૫)

સીતારા સાતેમા જેમ સુરજ ચેઠાછે ચે નીસબત પર
ઇમામ આંલી નામ મુહમ્મદ બાકી'ર ચેઠા છે સર વર

કરમની જગતના ગુલશનછે ઇંલમે લહુની ના કોસર
મોલ ખરીદા ગુલામ જેહના અરસટો છેને આ સીકનદર
નખીયે જાળીર સાથે જેહને સલામ કુંદસી કેહવારો
જાળીર ચે હુમનામ નખીને સલામ નખવી પોંહચારો

(૨૬)

ઇમામ જાફરની એક લોંદી થી તેહનો સાહમલ મઝકુર
તેહની ગોદમા આપના ફરજંદ રેહતા થા દાઇમ દસતુર
પરી ગયા ચે ફરજંદ નાહના હાત થકી લાચાર ગુર
મરી ગયા વોહ હીલખંદ તેહને દેખી લોંદી ભાગીદુર
તરત ઇમામચે વોહ લોદી ને અમાન દઇને ખુલવાવી
આઝાદી છઠ્ઠી દઇને ખુશીથી તેહને આલાદી

(૨૭)

દરયાઓની કરચે સીયાહી અશબરોની કરચે કંલમ
લીખવા ઉપર થાએ મુવાશીક હકત અકાલીમોની ઉમમ
હરએક ઇમામની ખુબીનો એક નુકતો કરવા ચાહે રકંમ
ખારીજ છે ઇમકાનની હદથી ગવાહ છે ચેપર અંરઓ અંજમ
આ ઇમ્મતોના શરફનો સુરજ અયાં છે સું કોઈ સતર કરે
પ્રીકરની આંખમા ટાકંત નથી ચે સુરજ પર નઝર કરે

(૨૮)

તારાની છે લાખ ગીનત પન સુરજ એક છે તારા મા
નાહના મોટા છે બહોત અંગવા હુયુ એક છે સારામા
કીતાબ છે બેઅંદહ વલેકીન કુરઆન છે ધારા મા
બેતુલ્લા છે એક હઝારે મસજીદ દેખ નીઝારા મા
ખારે જઝા ઇરમા આબાદ છે દેખ તું ખીલકંત ઇનસાની
ઇમામ તેહમા એક છે બેશક નસ છે જેપર સુખ હાની

(૨૯)

ઇમામ હોએ કોઈ વકંતમા ઝાહીર કોઈ વકંત હોએ ખુફ્યામાં

રાતમા સુરજ હોએ છે ગાઇળ આ ધરતી ના તલયામા
સતર ઝહુરની રાત ને દારો ચાલો જાસે દુનયામા
આંકીલહોએ તો નકસ તું કરજે સુખન આમારો હુઆમા
બંતુલ્લાની વીના મસાજી કી બલા રૂખ પર જાસે નહી
વીના ઇમામ દુઆંતો નો સીલ સીલો રવાં કઇ થાસે નહી

(૩૦)

ઇમામ તૈયબ ઇમામ અપના આ ઇમ્મતો ના હુલમ નઝીર
વીસે એહના પીદર થાતારા પીસર થયા ચે શમસ મુનીર
કાકુરી હકલના અંદર અંજુબ છે ઇબદાતું તસવીર
દીલના આઇનામા જેહનો દુલુઅંછે સુખહાની તસવીર
ખુદાના થઇ હમઝાત મુનાસીબ થયા ખુદાની ખીલકતથી
ખુદા ઉપર છે દલીલ ખીલકત દલીલયે પર દઆવત છે

(૩૧)

નુહના માનીદ દુઆંત એહના થયા હુદાના કીશતી બાન
એકથી એક થયા છે આંલા બનાએ હક ના પુશતી બાન
ઝોએબ ઇબ્રાહીમ ને હાતીમ અંલી અંલી છે અંલી નીશાન
એહમદ બઆદ અઝહુસૈન નાઇબ અંલી અંલીછે આંલી શાન
ઇબ્રાહીમ મહમદ બઆદ અઝ અંલી ચમનછે લા હુ તી
સચ્ચદના વોહ મુતલીબ અનેઅજાસ મલક છે મલકુતી

(૩૨)

અંબદુલ્લાને હશન અંલી ઇદરીસ મુદર રીસ વેહ દતના
હસન હુસૈન અંલીને મુહમ્મદ આખીર ચમની દઆવતના
યુસુફ બઆદ અઝ જલાલ દાઉદાન પનાહ છે મીલ્લતના
શેખ આદમને અંબદુલ તૈયબ અંલીતેકાસીમ જનનતના
શહીદ કુત ખુદદીન શુબ ઉદદીન ઇસમાઇલ બદર
ઝકીયુદ દીન ને કલી મુદદીન ને નુરુદદીન નુ નામનસર

(૩૩)

બદરૂદદીન ઇસમા ઇલ વજુહુદદીન મુઅય્યદ હીપતુ લાહ
અંબદુત તૈયબ ઝકીયુદદીન યુસુફ નજમ હુદા ઝુલ બાહ
લેતાલીસ થયા એ દુઆતો ઇમામ તૈયબના દીલ ખુવાહ
તેહ તાલીસમા અંબદે અંલી શરએ નખીના તકયાગાહ
ખુલાસા અંબદે અંલી મોલા છે લેતાલીસ મવાલીના
ફુંદસી ઠરને દાલી સખયે ફલછે એ તે દાલીના

(૩૪)

સૈફુલ હુદા છે લાહીકે લેકીન સાબીકે છે કુલ સાબીકેના
અગરછે એ મખલુકે વલેકીન હમ અટવાર છે ખાલીકેના
નઝરમાછે પરવડી જહાનની લકંબ કેહવાયા રાઝીકેના
મુનશીછે એ કમાલતોના ફાઇકછે હરફાઇકે ના
ઇલાહી કર મુસતબબ મારી દુઆ તું એહની હુરમતથી
અંબદે અંલી પરવઠાં તુંકર અલટાફ ફુંદસીની રેહમતથી

(૩૫)

સાદકઅંલીછે હીબાબના મારીદ આદુનયાની ઝીંદગાની
આફાનીના હીસાર અંદર જે આયા છે તે ફાની
સી મગરૂરી આખીરછે ખાકને આગ હવા પાની
નમજે ગરહન નમાવી અપની ધસી ધસી ને પેશાની
ખાંદ પર છે ધુલના ઉપર કીરી થઇ ને ખાજે તું
સોઇના નાકામા પેઠીને જન્ત દાખીલ થાજે તું

નસીહત ૨૮ મીં

તું ખાદીરની ઝમીન ઝૈરાબ કર આબ નસીહત થી
તું દીલના બાગમા રે ઝીશ કહા કર અબરે ઇંબરત થી
શીકરની સટહા પર તું ચમન તુખમે હકીકત થી
ગુલીસ તાંની જીગરમાં રેબ કર ગુલકોની હીકમત થી

નકશ કારી તું કર તોહીદની હીરદાની તખતી મા
તું જેમ ઉતરોછે તેમ દીન દીન ચઢે જલ્લતની પખતીમા

(૨)

તું સુરત જીવની તકવાના હાતોથી સવાંરા કર
શરીર્યતની મદદ લઈને તું અમ્મારા ને મારા કર
કુંરઆન લઈ ઈલમ હકના દીલના શીશા મા ઉતારા કર
ખસીરતની લઈ દુરખીન ખલકંતમા નઝારા કર
નઝર આવે તુને દીલની નઝરમા લેદ હોકમતના
તસ્વુરના વરકં પર તું ચીતારે નકશ વેહદતના

(૩)

ખુદાએ અપને કીદાયા ખરાખર ખલકે અવ્વલ મા
તક્કાવત થુ નતીલનો ભી વોહ ઇબદાઇ મઝીલમા
કરી તોહીદને સરવે ચઢા આંલી તજમ્મુલ મા
પડા ઇનકારથી અપને હુયુલાના આ જનગલ મા
તકખુરને હસદના લોગ નો આ કૈદખાનુ છે
નહીં સમજો તો ચહાંથી મુખવેસી નો દોર વહાંનો છે

(૪)

અસલની ખામની તાસીર છે અપની ઝરા તો મા
હસદની આગનો ધુવેં ઉથેછે વાત વાતો મા
દખો ઇનસાફનો દીન કુલમની અંધારી રાતો મા
હવાનોછે નમુનો અપના ઇફ આલો ની ઘાતો મા
લેદોછે ખેટરહા આઝાર આ અપના ખમીરા મા
પડા રેહસો અખદ લગ આ આપના ખટીરા મા

(૫)

અરેયારો અસલની ખામથી ચેતો હયાતી માં
કીખરની આગને દાખો તવાઝોઅં નીજ માતી માં
હસદ ઇનસાફથી મારો હસદછે સાલ છાતી માં

તદાડક એહવી નાદાની કરો દુન્યા ની ઘાટી માં
આ મરકળ ઝીન દીગાની નો હવે નજ દીક લંગરાસે
ઝમીન ની પીથ પર જેછે તે આખીર પેટમાં જાસે

(૬)

કમાયો સું કહો ઇબલીસ રખનો હુકમ ફેરીને
ફગર ઝાહીર કરો અપનો ખુદાથી વાત છેરી ને
કહ્યું કે હું છું આગી કેમ નમીસ માટીને ફેરીને
તેવારે રખયે જનંતથી નીકાલો લઈ ખખેરીને
અગર ઇબલીસ લઈ માથે ચરાવત અમર બારી ને
ખુદા મુન સીફથા કમ કરતા નહી ખાકીથી નારી ને

(૭)

અંલી ઇબને અબી ટાલીબની જો સીરત ચે ઇબરત છે
અંબુટાલીબ ઇમામુલ હકંથા તેહના પાક ઝુબદા છે
અંલી ઇબને અબી ટાલીબની નસની દેખ શોહરત છે
ઇમામત બાપથી દીકરામાં થાસે ચે ઝુફરત છે
તે અંરસામાં ઈનાયત મુસટફા ઉપર નખુવત થઈ
અંથાંછે કે અંલીથી સબકે" દાવત થઈ ને ખીજમત થઈ

(૮)

અલી ઇબને અબી ટાલીબ નમા એહવું ન કોઈ નમસે
થઈ મખદુમ ખાદીમની કરી ખીદમત ન કોઈ ખમસે
જીવારે આપયે દેખુકે આસુબહાનને ગમસે
રવાં એહવા થયા ટાઅંટમા દેખીને ફલક થમસે
રસુલુલ્લા આદેખીને નીપત અફસોસ ખાતા થા
મુરખી ના હુકમના વાસટે લાચાર થાતા થા

(૯)

વલેકીન મુસતફા માલુમ કરતા હર ઇશારા માં
સરો અસ હાંબ ખાસામાં સફરમાને ઇકામત માં

જાસમ હું છું અંલીછે જીવ આમારી શખાહત માં
કરો કોઈ ગોર મુનસીફ હોયતો આચારો રીવાયત માં
અકલ મંદોની બાવીસાની તસબીહમાં કીકાયત છે
નખીની તીન અંલીની દસ ધની પર ચેહદલા લત છે

(૧૦)

કરીને કૃતેહ મકકાને નખી આચા હરમ અંદર
કરા ઉંચા અલીને પગધરાવી પીંઠ આલી પર
ગીરાવા જેખુતોથા વહાં અંલીના હાથથી અકસર
નશરછે આ ખખર હરજા બજા સુરજ થકી અઝહર
નખીની પીંઠ પર રબચે ધરોથો હાત પરદામાં
અંલીના વહાં થયા પગલા સમજ તું તારા હીરદામાં

(૧૧)

અંચા છે કે તવ્વહુદ મુરતઝા પાયા હરમ અંદર
હજીલગ છે નીશાની પાક મુલીદની તે બા ઉપર
જનાયા થા અમીના ના રેહમથી મુસતફા સરવર
તવ્વહુદ થઈ ગીરા કર્ઝાયા તરફ વોખતમ પચમ્બર
અંલી ની સાન આલી કુલ ઉપર થઈ આ હકીકત થી
નમાસુ મુસતફા ને થઈને અદના હુકમ કુદરતથી

(૧૨)

જીવારે મુરતઝા ચે હુકમ રબ માથે ચરાવી ને
ધની થઈને થયા ચાકર ઉંચા ખીદમન બજાવી ને
તેવારે મું ગીનત ઓરોની આ દુનયામાં આવીને
લતી મોલાની તા અંતથી ગુફરીમાં સામાવીને
જો કોઈ એ રસતે બેથા છે તે રાયાદાર મારીને
ગયા હારી ને જેમ આગે તે બસે ચહાંથી હારીને

(૧૩)

અંજબ થા હીન્દમાં મુમીન એ લોગો અહમ્દાઆબાદી

સરેની જોહદ ના પાનીથી થઈ દર્યાવત ની આખાદી
તકી વ્યતની અંધારી રાતમાં દીલના થા ફેલા દી
સફાઈ એહની સુન દીલથી સુનીથી થાએ દીલશાદી
યે દાઉદ ખીન ફુંતુબશા દાઈચુલ હકની જખાની છે
યકીન ખુવાબ મલકથી ચેરીસાલતમાં લીખાની છે

(૧૪)

યમનમાં હકના દાઈ તે વકતયા નામવર ઝીશાં
હુમાયું નામ ઇદરીસ ખીન હસન હકના ખુરે રખશાં
કંદર દાન થા નીપત ઇમાનના વોહદાવરે ઇમાં
સફાઈ ખુજી હુરમત દેતા હીન્દના લોગોને હર આં
જે કોઈ હીન્દી આ હીન્દુસતાન થી જતા થા હઝરતમાં
અંરખ ઉપર તે હીન્દીને સરસ કરતા થા ફુરખતમાં

[૧૫]

અંરખ યે જોઈને તખસીસ હીન્દી ની અંરખ ઉપર
હસદની આગથી સીલગો તરત કાનો જગર અંદર
કરીને જોહયાઈ એમ કહ્યું ઇદ રીસથી સરવર
અંરખ મુકીને હીન્દી પર કરોછો કેમ મયાં અકસર
તીવારે આપયે દેખીને નાદાનો ની નાદાની
કહ્યું મઆલુમ થાસે એહમા જે છે લેદ ખીનહાની

(૧૬)

તે મોસમમાં લીખુ ઇદરીસ યે હીન્દના વુલાતોપર
તમારા ઘરમાં એક સકંકો છે ખાલીસ દીનના મુજતર
વલાયત હીન્દ ની સોંપી મેં એ સકંકોને છે ખરતર
ઇમામી તુર છે તેહ કીકં મારા ફાઈલનો મસદર
તમે આ સરવે મારા હુકમને માથે ચઢાવીને
યે સકંકોની નીહાયત લાવજો તાઅંત ખબવીને

(૧૭)

જીવારે જ્ઞાનવાઝીસ નામુ પહોંચુ હીન્દ માં ખરબ
મશા ઇખને સરો મુલ્લાને મુમીન એક કલમ પહોંચા
કદમ ખોસ કરી સકકાને એમ લાગા સરો કેહવા
યમન માં જેમ છે મૌલાના તમે તેમ હીન્દના મૌલા
નીપત હેરત ઝદા થઇને કહ્યું સકકાંચે એ લોગો
મે અદના છુ મેં અદના છું ખુદાના વાસતે ખખશો

(૧૮)

તેવારેસખ મસા ઇખચે મલી સકકાંને સમજાવા
ગીરામી કાગઝો ઇદરીસના વચાવી ખટલાવા
કીંરાઅત મુખ તસરની તે પછી અરકાન સીખલાવા
કરી આગે તે સકકાને શરો મસજીદમાં લઈ આવા
ઇમામત સખચે સકકા સાત મસજીદમા ગુઝારીછે
એહવા કુલ મુખલસો પર ફુદ્દગીયો સદકે ને વારી છે

(૧૯)

થઈ ઇદરીસ વાકીંદ આસફાઇ ની રીસા લતથી
ખફા થઇને મજલીસમા અરખના વોહજમાઅતથી
કહ્યું હીન્દી જે દેખોછો તમે લોગો હીકારત થી
મલાઇક ચેથી ઉતરે છે સફાઇની સખાકંત થી
સરોને આ હકીકંત આપચે મજલીસમાં સંભલાવી
જે નાદાની હતી સખની કરી તફ્સીર ખતલાવી

(૨૦)

પછી ઇલહામથી ખોલા ઉઘા ઇદરીસ વેહદતના
હવે નઝદીકમાં હીન્દમાં ઉતરસે નુર હઝ્રાવતના
સફાઇ આ ખશા રત છે ચે થાસે થામ હીજરતનાં
છુપી ખાનો છે તેહમાથી નીકલશે લઅલ હીકમતના
જે ફરમાયુંથુ ઇદરીસ ઝમાન ચે તે મુકરર છે
આદાવતના દુઆતો હીન્દની ખાનોથી ગોહર છે

(૨૧)

ગરજ છે આરીવાયતના સતર કરવાથી એ લોગો
ખુદી અપની ખુરીછે ખુદ ખુરાઇ યે ખુદી સમજે
ખુદી ઇબલીસ યે ક્રીદી તેવારે ખુદથી નીકલો
હર એક હરકાન નેસકનાત માં ખાવીન્દ ને સોંપા
મુસલ્લી ને રવાં કહાં છે ખુદી કરવું ઇમામતમાં
દલાલત છે જે સમજેહ તેહની યે ખાવીંદની ખાબતમાં

(૨૨)

અગર ખાવીંદ કરે નીચા ને ઉંચા કોઇ ઇંદલતથી
નક્ષ કરજે તું એમ દીલમાં નમવું છે યે હીકમતથી
આ સકકાને કરા ઉચા નકઈ એહની ફઝીલતથી
ગરજથી આજ માઇશ હીન્દી યો લોગોની નીચતથી
જે કોઇયે આગે મેહનતમાં સખર કરવાથી હતસે નહી
કુદુસના લોગના દરબતથી જંતતમાં ઘતસે નહી

(૨૩)

છે રૂહને જીસમ બાહમ આશરો ઇનસાન ને દરમયાં
જીસમ એકદીન ફના થાસે બકાંછે રૂહને હરઆન
વલેકીન જીવની સોહબતથી સું સું છે જીસમના માન
મરજ જે થાએ છે એહમાં મુકાંબીલછે દવા ઇમકાન
જીસમ ફાની છે આખીર પણ તે ફાની વાસતે દીલદાર
દવાછે ને હકીમો છે જો ઉથસે જીસમના આઝાર

(૨૪)

જીસમથી જીવ બરતર છે સરફમાં તે અંયાની છે
તેવારે જીવનો આઝાર જે છે તે ગીરાની છે
હકીમો જીવના તેહમાં નીહાયત મરજદાની છે
દવાછે જીવની તેહમાં સીફાને બાવદાની છે
ગુના આઝાર છે રૂહનો દવા એહની શરીઅંત છે
મુરખી છે હકીમોને પરેહઝી તરક શહેવત છે

(૨૫)

નુબુમી શરેઅં ના લોગોને કહો શું ઝુરત છે
પનોતીની અગર ચે તે બશર ઉપર કહુરત છે
કફા તેહની તીલાવત બે કરે તો એક સુરત છે
હુઆં માંગે ખુદા આગે તો તેહમાં એહવી કુંવત છે
પનોતીના અબરની તે ઘરી રેહ રજ કરી નાખે
શરીઅંતમાં એહવું છે ઝોક જે ઇનસાફથી ચાખે

[૨૬]

વુઝુ ઇમાનની કુંચીછે સુન એહની હકીકત તું
ફરઝ છે ચાર એહમાં જાન જે બાકીના સુન્નતું
મસા બે છે ને બે ધોવું છે લીખ દીલમાં ચે સુરતનું
ચે ચારેની સીવા સુન્નતછે કરજે એહમા રગ બતતું
આ મોહ ધોવું ને બેહાતોનું ધોવું ફરઝ અવલ છે
મસા માથા ઉપર ને બેવે પગ ઉપર ચેપાછલ છે

(૨૭)

વુઝુ કરતા જે કોઈ વીસરે ફરીઝતને વુઝુ અંદર
વુઝુનું વાલવું તે પર છે વાજબ જાન એ દીલબર
જે વીસરે હોએ સુન્નત નેતું નથી કઈ હરજ તે પર
શરેના ચે મસાઈલ સીખજે જેમ થાએ તું રેહબર
વુઝુનું ફરઝ વીસરે જે નમાઝો ફરઝ ને પઢસે
છે તે પર વાલવી પાછી નકઈ તેહની અરથ સરસે

(૨૮)

નમાઝો ફરઝને પાંચે ચે ખાલીફ ની ઇંબાદત છે
હર એક મુમીનને કાફીરમાં જુદાઈની અંલામત છે
ચે પાંચે વકત જે કોઈની તબા અંદર ઇમામત છે
અંજબ તેહની ધ્યાનત છે અંજબ તેહની સઅંદત છે
ખીલા ઉંઝર જે કોઈચે મુકસે તે હાએ પચ તાસે
જુવારે જુવ આ કાયાની અંદરથી રવાં થાસે

(૨૬)

ઝકાતતો હકં ખુદાનો છે ખયાનત જે કોઈ કરસે
 ઉમરતો ખુવાબને માનીદ કતી જસે ને તે મરસે
 ખુદાલી અપના ખાઈનને અઝાબનારમાં જરસે
 અલગ થઈ જસે વારીસ મળ વોહ ખમસે જે કઈ પરસે
 જલે તુ આગમાં ને ગેર તારા માલ લઈ યે થે
 હીમાકંત છે હીમાકંત છે જોતું ઇનસાફી દેખે

[૩૦]

નતુ ગુજરાતમા અવલ ઝમાને લોગથા કેહવા
 મુઝ આતારમાં ઉતરાથા ખુદના મેવા
 ઝકાત આપતા પુરી મલાઈક ચાલથા એહવા
 જેહકુંદલાહનો માને હું દેતા તેહને કોઈ રેહવા
 અંજળ ત લોગને દોલતને ફરઝંદની ઇનાયતથી
 અપન જેહવા છે તેહવું દેખયેછે અપની શામતથી

(૩૧)

સીક્તના તું દુરર મંઝુમ કર નાહાના ફરઝંદમા
 પસે તારીફના ચાકુંત તું હેદરના દીલખંદમા
 સીક્ષાછે સબ ગુલ ઝેહરાના હુબના ગુલના ગુલકંદમા
 ગોયા કુરઆનછે એહની સના ખવાનીના પેવંદમા
 અઝલના નુરના અંનસરથી ચેસરવેની હેકલ છે
 ખુદા બઆદ અઝ ખુદા જેહવા ખુદાઈના તજમુલછે

(૩૨)

તુલુઅ તૈઅબ થયા સુરજ આઈમ્મતના સીતારાના
 ઝુંકેછે અરશ દેખીને લક હકના સવાંરમા
 ચમન ઇબદાઈછે બેશક આહસની ના ક્યારા મ.
 હયુલાથી કરેછે પાર વોહ કુંદસી કીનારા મા
 મહમ્મદ મુસતફા ખાતીમછે જેમ એહલેરીસાલત મા
 ઇમામી શાનમાં તેમ આપછે આલે ઇમામત મા

(૩૩)

હુઆંતોમાં ઐજળ ઐબદેઅંદી આલા મુઅંદલાછે
 ઐજળ સીફાફ હેકલમાં કુંદસના નુર ઉબલા છે
 બહાનની સોપના દરમયાં યે લુલુએ યકતા છે
 શરીઅંતના યે સુરજછે ને આંદાછે ને શૌલાછે
 નીપત મંજુરછે હર હાલમાં જેહની કંદરદાની
 અને મોઅંતાદ છે હરએક બશર ઉપર મહેરબાની

(૩૪)

ખુદાનાછે યે બંદા પરયે ઝેવરછે ખુદાઈના
 જહા પરવર છે યે સરવરછે સુરજ રેહ તુમાઈના
 થયા કેઈ ન થાસે પેશવા ઉકદા કુશાઈના
 કરી સરસાઇ તકવામાં ઇલમ થઈ ને લલાઈના
 ખુદાયા તું હશર કર દુરને એહની સઆદતમા
 કંઝાને કર અબદલગ નઝમ એહની સલકના ટઅંતમા

(૩૫)

ખુદાયા તું હમારા આખુદા વંદની શફાઅંતથી
 નબીની ઝુરીઅયત ને કુલ આઇમ્મત ની હીમાયતથી
 તું કર સાદીકં અંદીને મુત્તસીલ હરદમ હીદાયતથી
 તરકંકી દીન બદીન કરજે મવાલીની વલાયતથી
 યુનાની મગંશીરત તું બબશજે મજલીસની બરકતથી
 બરાબર ઝીન્દગી તું ઝીન્દગીમાં કરજે રેહમતથી

ત મા મ

મરશીયા સૈઅદી વમૌલાઇ
 શેખુલ ફઝીલ વલીયુલ
 કામીલ મીયા સાહેબ
 સાદકં અંલી ઇબને મુલ્લા
 મુલ્લાન અંલી કંદહ અરલાહો
 ર હ હ હું

નસીહત રહ

(૧)

અંલીકે આંશીકેં સાદીકં થે શેખ સદીકં અંલી
મુઈને દાઝુ ખાલોકં થે શેખ સાદીકં અંલી
અંલીમ ઝલમે હકાં ઇકંથે શેખ સાદીકં અંલી
હમરીફાતકે લાઈકં થે શેખ સાદીકં અંલી
રીવાજ પાયા નસીહતને ઇનકી ખાતોસે
હુવા હે બહેસકા મૈદાન સરઈનકે હાતોસે

(૨)

ખતાદીયા હકાં ખાતીલ મીસાલ દેદેકે
અંદુકે કરદીયે કાઈલ મીસાલ દેદેકે
બસુએ દીન કીયે માર્દલ મીસાલ દેદેકે
સુના એ લાખો મસાઈલ મીસાલ દેદેકે
ઝમાને સૈફીમેં સેફી મુકામ ઇનકા થા
અંદુકે વાસતે ખંજર કલામ ઇનકા થા

(૩)

સુના જનાબ ઇમાદુલ હુદાકી હે યે ઝખાં
નસીહતોં કા નહીં કેહના સહલ ઓર આસાં
યે શેખ સાદકં અલોકા થા હકં બગૈરેયુમાં
કયા હે આપને કયા કયા નસીહતો મેં બયાં
રીસાલા ગોયા હે એક એક નસીહત હઝરતકી
ધીઝાતે પાક મુકંરર ગનીમત હઝરતકી

[૪]

ખોદા કે લોગોંકી કરતે રહે સના ખુવાની
હરએક ખાતપે લાએ દલીલ કુરઆની
ખુદાને બખશી તબીઅતકે એસી બેલાની
ઝલીલ ઇનસે હુવા શીર કંએ સુલેમાની

કેયા હે જો રે મુલેમાં બચાન હઝરતને
ખુલંદ દીનકા કીયા હે નીશાન હઝરતને

[૫]

નસીહતો મેં રકં મકી અંજુબ અંજુબ અખબાર
સીફત ઇમામોંકી ઇતની ન આયે જુસકા શુમાર
કેયા હે ઝીકરે દુઆત ઇસ ૧૨હ મુફ્તગ્રીલ વાર
ગંરજ કીતાબ કે પઢનેકી લી નહી ઝીનહાર
કેયા હે હાલે હયાતે મમાત એસા બયાં
જહાંકા જેસા હો મોકા કેયા હે વૈસા બયાં

[૬]

થે નામે હઝરતે તૈયબ જનો દીલસે પ્રીદા
ખુલુસ એસા કે દાદ યુઝઝમાંકા સમજહે ખુદા
જો હક કે સદ થા વોકરગએ બખુળી અદા
બજાએ ખીઝમતે દઆવતે બેહક કે કઆબા સદા
હે ચાદ ગારે ઝમાના કીયે હે કામ એસે
હો સંગ પાણી અસરદાર હે કલામ એસે

[૭]

વોહ કોન શહેર હે જુસમે નહીં હે ઝીકરે જનાબ
હરએક ઘરમે ખુલા હે નસીહતોંકા બાબ
પઢતે હે ઇસકો સળ મરદો ઝન મીસાલે કીતાબ
જનાબે બરીતઆલા દે ઇનકો અજરો સવાબ
હરએકે અંરસપે બસ દુરહે નસીહતકા
હુવા હે આપસે દરવાઝા વા ફઝી લતકા

[૮]

જનાબે સેફે હુદાકે થે આપ મેહરમ રાઝ
થે નસસે ઇઝઝદીન સાહેબ કે શાહીદ દમસાઝ
ઝીખાએ અહલે નગરકો ખુલાકે તરઝે નમાઝ

થી તાંગડસતી નીહાયત મગર ગરીબ નવાજ
ગુજારા આપ ફકત જુપરેમે કરતે થે
બુદાકે ઘરસે ફકત આસરા પકરતે થે

[૯]

સુનાહે સેફેહુદા લાએ એકદીન તશરીફ
હજાર ગુફા પથે પુરમશે મીઝા જે શરીફ
ખાનં પાકસે ફરમાયા યુરમજે લતીફ
મકાન આહીયે કુછતો વસીઅં બેહરે ખલીફ
ગુજારી ગંઝન ઘર આહાયથે બાહ નમે મુજહે
મકાન રેહનેકા હેવે અ તાજનામે મુજહે

[૧૦]

બુલાંદ ફતખા મગર સાદગી તખીઅતમે
દીલ આઘનાસા મુસફફા સફાઈ તીનતમે
અબક ફે બઆદ રહે મુસ તગીલતલાવતમે
સીખાઈ દીનદી ખાતે ચહીથા આદતમે
નમાઝ વાસતે મસજીદમે આપ આતેથે
નમાઝકા જે ન આવે ઉસે બુલાતેથે

[૧૧]

મવાલીયોકી મહોબ્બતમે આપ રેહતેથે
ગીવાએ સોદક નકુછ ખાત મોહસે કેહતેથે
ઝમાના રંજ દીખા તાથા આપ સેહતેથે
બુદા કીયાદમે આંખોસે આંસુ બેહતેથે
તઆમ આયા તો ઝીકરે હુસૈન રોકે કેથા
પીયા જે પાનીતો મોહ આંસુવોસે ધોકેપીયા

(૧૨)

બુદાને નઝમે નસરમે ફી ઉનકો ચકતાઈ
ન બુદત એસી કીસીકીલી તબઆ પાઈ

જહાંમે આકે ઓલીયા ન શાન દીખલાઈ
લીખા હે બારાસો તેં તીસમે ક'ઝપાઈ
હુએ ગુઝરને કો બરસોપે નામ બાકી હે
કલીમ ઉથ ગયા લેકીન કલામ બાકી હે

(૧૩)

બીલા નસીબ હેં ખાસાને કીબરીયા અકસર
રહે હેં રંને મુસીબત મે મુબતીલા અકસર
મરઝ મે દુખમે રહે મુ રીદે બલા અકસર
ઉથા ઉથા કે મહેન કરગએ ક ઝા અકસર
ખુદાકે ખાસોં મેં ચકતાથે શેખસાદીક અંલી
બીલા રસીદો મેં ચકતાથે શેખસાદીક અંલી

(૧૪)

મરઝવોહ આયા નજસકાહો મુહતમીલ ઇનસાં
ઝખાંસે ઉફ ન કેયા યાઅલી કહા હરઆં
મીસાલે હઝરતે યાકુબ તરઝ શુકર ઝખાં
રકંમ હે કોઈ નસીહત થા એસે વકત મે ધી યાં
કહા તો બસ એ કહાકે ચેહકંકી દઅવત હે
ઇસીપે ખાતીમાં બીલ ખેર હો એ નીઅત હે

(૧૫)

ખુદાને કરદી તમન્ના બહસબ શોકે તમામ
ઝખાંપે કલમએ તૈયબ થા એર અંલી કાનામ
બનાઈ ખીદ મતેદઅવતને દીલસે સુબહો શામ
અખીર વકંત મેં આઈ દુઆંએ હાઈ કામ
સીધારે દારે મહેન સે મકાને રાહત મેં
નસીબ હોવે જવારે દુઆંત જન્મત મેં

(૧૬)

વક્ત પા એ હેં જુકાંદામેં એ અહલે વલા

જહાંસે આપને બાઈસ વીં કો કુંચ કીયા
મલાલ ગુઝરા થાં ઇંઝગુલ હુદાકો હફસે સીવા
હુવાથા શાકં ગુઝરના યે હફદે ફાઝીલકા
દુઆ એ મગંશીરત ઇંઝગુલ હુદાને ફરમાઈ
જુનામેં આપ પે રહમત ખુદાને ફરમાઈ

(૧૭)

વલીગુલ અમર શહે ખુરહા નુદદીનકા બયા
રહે જહાંપે યે સેકુદદીનકા સાયા
જબ ઉરસે સૈયદી સાદકેઅલીકા દેન આયા
બરાએ ફાતીહા આફાને જલવા ફરમાયા
શહે સેકુદદીન અબકેબી રોનકં અફઝાહે
પસંદ હોવે યે ઈબલાસકી તમન્ના

આ નસીહત ખાસ જૈરોના વાસટે ઘનીજ
ફાઇદાદાર હરએક જૈરોને લાએક છે
કે આ નસીહત સુવા ફીકં પોતાના
અખલાકને દુરમત કરે ખુદા
સગલી જૈરોને નેક

તૌફીક આપે

આમીન

નસીહત ૩૦

(૧)

અંજબ સીખામત છે અસતરીને સુનીને દીલમા ચકીં ન લાવે
મરહના અપના હુકમ વના કઇ ન ઘરથી બાહીર કંદમ બરહાવે
હુકમ ઉથાવામા ફરકં આવે ફરીશતા લાવી ગુરઝ દેખાવે
ગુરઝની જેવકંત માર પરસે તો કેન આવી વહાં છુડાવે
ન બહન લાઇ ન માં ન માસી કરવા હીમાયત ન બાપ આવે
ન કાકા મામાને ઓલખીસ તું અમર મરહ નોજ કામ આવે

(૨)

ગરીબ મરદોના ઘરની ખૈરા મીષલ તવંગર કરી બતાવે
અસીલ ખૈરાની આનીશાની કે ખાલી ઘરને ભડ દેખાવે
હંસીને બોલે મરદસી અપના મરદના દીલને ખુશી ચઢાવે
મરદના દીલ મા શ્રીકર ધની હોએ તો ખૈરા શ્રીકર મીટાવે
ખુદાની રેહમત વોહ અસતરી પર અમરને માથા ઉપર ચઢાવે
ઉથી ફજરમા ઝુકે કંદમ પર મરદને અપના ખુદા બનાવે

(૩)

ખુદાને સજદો છે વાજબા તેમ મરદને સજદા સદા બળવે
મરદને હુરદીન સલામ કરસે તો તેહની ઇઝત ખુદા બરહાવે
મરદ જો આવે મુસાફરી થી કરી ગરમ પાની પગ ધુલાવે
જમન જો હોએ ઘરમા થંદુ હાઝીર મરદના ખાટીંગ ગરમ કરાવે
જમન જમે મરદ વહાં તલક લઈને હાત પંજો પવન ઉરાવે
અસીલ ખૈરાજ એહને કહીયે કે આ મીષલ ચાકરી બળવે

(૪)

પછે ચે ખૈરાની શુ કહર થાએ તે જે વકત એહને મોટ આવે
તો ફાટીમાંની બને ચે લોહીને સામને હુર લેના આવે
ચે હુરલઈ ચહાંસી બસે તો જઈને જન્નત મહી બેઠાવે
ગીઝના સાડ તમામ જન્નતના મેવા લાવી અને ખીલાવે
જે મુમીના અસતરી હસે તે હમેશા દીલમા આશોક લાવે
જે બદ હશે અસતરી તો દીલમા સુની સીખામન કુફરને લાવે

(૫)

ખુદાની લાનત વોહ અસતરીપર જે અપના ખાવીદતુ દીલ જલાવે
ઝખાંથી બોલીને આડ અવલુ મરદના દીલને નીત કુઠાવે
પછે ખુદાની ચે થાઈ દુશમન ગઝબ ખુદાનો ચે નીત ઉથાવે
મરદને આસી જે થાસે ખૈરા તે હાવીયાને જઈ વસાવે

ગઝળ ખુદાનો વોહ અસટરી પર ગરીબ મરદોને જે સતાવે
અમર ના માને શરેઅને તોરીને અપનુ ખોતુ જેહલ ચલાવે

(૬)

મરદના પગ નીછે ખાક ખૈરો પછી ચે ટાઅંત મા ફરકં લાવે
તો ખોઅે જનનત ખરીદ દોઝખ કુફરના હાલે જેમોટ આવે
કંબર અંધારીમા જઈ સુસો ફરીશતા આવી ગુરજ દેખાવે
પછી પુકારીને કરશે તોખા ના કંઈ આવી અને છુરાવે
સમજહ ઓ નાદાન અસટરી તું ગયો વકત કઈ નાહાત આવે
હયાતી બાકીમા ચેતી લે તું મુવા પછી કામ કઈ ના આવે

(૭)

અંજળ વોહ કમખખત અસટરી છે અમરન ખાવીદનો જે ઉથાવે
મરદ કહે કે ન જા આરઅટે તો એજ રસટે કદમ બરહા વે
એહવી જે બદ હોઅે અસટરી તો ખુદાયે ખૈરાના મોહ જલાવે
વનાજ ખૈરો મરદ રહે વોહ હમેશા નાહક ચે ખું સુકાવે
ધનો દુખી થાઅે મરદ જે વકત તો દીલને ખૈરો થકી ઉથાવે
નીકાલે ઘરથી અલગ કરીને તલાકં એહને લીખી બીજાવે

(૮)

હજી આ ખૈરામા એક છે બીદઅંત ખુદાના સાડ ચેખસ મીટાવે
કમાર ઘરના જરીને બેઠે ના ઝીનતો લઈને બાહર આવે
ખુદાના દઈને કસમ કહું છું બલાઈ ઘેરાને ના ખુલાવે
જો થાઈ સુતર અગર ચે બેહુ તો અપના મરદોના સંગ વેચાવે
અંજળ છે આ બેહયાઈ યારો તે ગૈર મરદોને મોહ દેખાવે
જો અપના લોગો નજર પરે તો પુરત જે એહનાસી મોહ છુપાવે

(૯)

હાં અપના લોગોસી રાખે ~~મરદો~~ તો ગૈર લોગોસી હુંના ચાહવે
બલધયોને ના વેચે સુતર ના અપનો ચેહરો જીસમ દેખાવે
હજી આ ખૈરામા એક લટ છે ચે ખુરકા ઓઢીને મોહ દેખાવે

કરે થે મીઠતને જાએ ઝીયારત તો ઝોરળી રસતામા ગુલ મચાવે
 ઇધર ઉધરની કરીને વાતો થે પંઠ લોગોને કેમ સુનાવે
 જા હોએ મજત તો એમ છે લાએક કે ચુપકે મનમા પઢી પઢાવે

(૧૦)

હજી આ ઐશને એમ છે લાએક ન ધરથી બાહર કંઠમ બઢાવે
 જા માને મજત તો એહવી માનેકે લક્ઝ ઝીયારત ન મોહપે લાવે
 હાં કુલ હુવડ્વાની તસળીમાને યા સુરા યાસીન પઢે પઢાવે
 તો હરવલી એહને કરસે મકંબુલ દીલમા હરગીઝ થે શક ના લાવે
 છે નામ તારૂ ને તુ છે ઝોરત હીજાએ ગૈરત તુ મત ઉથાવે
 જા નીકલે બાહીર તો ખુરકા ઝોઢીને જાલીમુંદાથી મત હતાવે

(૧૧)

જો જાલી મુંદાથી નાખી હુંથી તો ખુરકો ઝોઢીને કેમ લજાવે
 ઝંઝળ આ એહ મકં પનુ છે ઐશનુ નાહકં ખુરકોનો બોજ ઉથાવે
 વસાવો લઈ પંજતનનો કહું છું હવેથી ઐશને ગૈરત આવે
 કસમ મેં દાઈલ હુદાના દઉં છું કે આ સીઆમન ન કોઈ બુલાવે
 કોઈ છે સુલતાન વાત સાંચી સુનીને હરકોઈ ચકીન લાવે
 હકીકત છે બયાં સાંચુ જો મુમીના છે શક ના લાવે

નસીહત ૩૧

અરે ચાર તું જુલમ કરવાથી દરજે
 સુની આરીવા ચત ને ઇંબરત પકરજે
 છે જાલીમના ખાટીર અંજાબ એહવો મોહતો
 કટો હાત કીડા પડા મત વીસર જે
 ખુદા દાદ મજલુમની પેહ લે દે છે
 જખર દસતીસી માલ લઈ ઘરના ભરજે
 અગર મારસોતો તુમે માર ખાસો
 કીંસાસ આપ વો પર સે દરજે બદરજે
 કોઇને કુરાહવામા છે પાપ મોહ તો
 તું ખોદે ખુદા રાખીને કામ કરજે
 જે કોઈ ખાર ખોદે છે બસ તે પડે છે
 ન તું ખારમા દેખતો થઈને પરજે
 તરકકીંનો હમ રાખજે રાત દીન તું
 તું ઉચે ચઢીને ન નીચે ઉતરજે
 બદ અફ્ર ઓલની હાત મા લઈને કેંચી
 હયાતીના જામા ને મત તું કતરજે
 અરે જાનનુ મારવું ક્રીમ ચો છે
 આ દુનયા મા તું મોટના કંબલ મરજે
 મબલ છે ન સુન્ના ના તું થાલ અંદર
 ન કઈ મેખ લોહયાની હરચંદ જરજે
 મવાલીને હર ટરાહ વેહ ખુશ કરે છે
 ખરીદે છે મા ખૈન શીરહોસ ઘરજે
 મવાલીના ગુસ્સાને રૈહમત સમજ જે
 ન વહસે વોહ હરબીજ જે વાદીલ તે શુરજે
 તું મે આવસે કામ હુંકંખા ના અંદર

જે મુરશીદ કહે તે ઉપર ધીઆન ધરજે
ખ ઇખલાશ માં યૈન મોમીન કહે છે
અરે ચાર તું ઝુલમ કરવાથી દરજે

નસીહત ઉર

ફકેલો છે પાનીનો આ ઝીંદગાની
ઇંબા દતમા મત કર દીલા આનાકાની
સુનાવે છે મજલીસ માં અપના મવાલી
નસા પેહની વાતોને પેછાની જાની
કરી લો તમે નકશ આ દીલના ઉપર
સુની વચ્ચે યા મુરશીદોની ઝબાની
ભરોસો નકઈ રાખજે બચ પનાનો
ખુરાપો ન રેહસે ન રેહસે જવાની
ન માં બાપ રેહસે ન ફરજંદ રેહસે
ન માં મું ન માશી ન નાના ન નાની
જે દુન્યા માં આયા તે મરવાના ખાટીર
મલી જાસે મીટીમ સુરત સુહાની
બગૈર અઝ અમલ ઇલમ લી રાએ ગાન છે
દીલા કર આ મેહનતને મત ધુલ ધાની
કફન પેહનીને સુતા તે કુંબર અંદર
પેહનતા થા જે જામએ જામદાની
હઝારો ચલા આવે છે ને ચલે છે
સમઝ જે આ દુનયાને સુરત સરાની
જે નેકી કરીને જહાનસી સીધારા
નથી બુલતી એહને ખીલકંત ખુદાની
ન કેમ યાદ એહને કરે છોટા મોતા
પીલાવે છે બસ દુધ માંજે જે પાની

અરે બચ્ચાઈ મુરદનલી એહની લહદ પર
 મલાયક કરે છે સદા પાસ બાની
 ઝમાનામા તેા અમ છે માતમ ને શાદી
 છે અકંદમ એહરે હાલ મરઝી ખુદાની
 છે હમ રાહ દુનયામા કરવુ ને મીકુ
 ગીઝા પેહલે બચ્ચાની છે એલયાની
 હંસે છે પછી પેહલે રોએ છે બચ્ચુ
 સમઝવાના કાંખીલ છે આ લી કહાની
 ખુદા પામા ઇખલસ સી કર દુબાદત
 દુપુલે છે પાનીનો આ ઝીંદીગાની

નસીહત ૩૩

સુનો કાન દઈને ફરાઈદની વાતો
 કરો ઝીકર હકની સુનો નેક ઝાતો
 કલમ અકેલની લઈ લીખો દીલના ઉપર
 કહે વાચંઝમા મુર શીદો જે નુકા તો
 કરો સુકર બારીનો હર વકત હર પલ
 અંજુબ હાત લાગાછે અપને હુદા તો
 જે છે ગૈર અપના તે સખ આંધલા છે
 હકી કંતનો રસતો નથી એહને પાતો
 તવાઝો ખુઝુ સાફ દીલ વાત સાંચી
 અંદીના છે શીઓની આ સખ સમાતો
 અંદીના ફઝાઈલ ની ગીનતી ન આવે
 કુતુબમા લીખે છે હઝારો રવા તો
 અંદી વોહછે ઝાહીદ કે મસજીદમા બેઠે
 કંના અંત કરે ખાધને જવનો આતો
 અંદીનો મહીનો છે એ એહલે દીનો

છે રાજાના હારા ઇંબાહત ની રાતો
 ખુદાથી કરે ઇલ તીજ હશરના દીન
 શકાઅંત કરે અપની હુકના દુઆંતો
 મુરખીના હુકમા નાકેહ કમ ઝીયાદા
 ખુશી રાખ એહની નકર જીવ ખાતો
 આ દોલત તો દીન ચારની ચાંદની છે
 અરે વાર કેમ ફખરમા નથી માતો
 કરે સેહલ ખારી રહે લાજ સખની
 કેઝાના પવનનો છે મુશકીલ જહુપાતો
 ખુદા આપસે તો નથી વાર પલની
 કના અંત કરે મુમીનો મુ મીના તો
 ચહાં વહાં ફેરીને કરી માલ લે લો
 ચના ખાઈને હાત મત અપના ચાતો
 સકત હોએ હજની તો છે ફરજ વાજીખ
 જો હોએ પાસ દોલત તો આપો ઝકાતો
 કરે અપના મોહથી ન તઆંરીફ અપની
 કરી વાત જહુતી ન મારો ગપા તો
 જે મુમીન થઈ દેસે મુમીન ને ઇઝા
 ખુદા જોખથી મારસે એહને લાતો
 સરે આંમ એડીને એ અંકલ મંદો
 જલ્લા આદમીયોની જલ પીઠ કાટો
 અખાં કેંદ કર અપની ગર ચાહે ઇઝજલ
 જજે જજ ઝીયાદ નો કર અક ઇજાતો

ખુદા નેક તોફાંકે દે મુ મીનો ને
 ખુદા પાસ માંગો પસારી ને હાતો
 આ દાઇયુલ હુદા શાહની નેઆં મતોનો
 નથી મુજહ શુનેગારથી શુકર ધાતો
 અંટાનાછે દરયા કરમના મુરચ્યા
 કહાંતક લીખું બે અંદદ છે સીક્ષાનો
 જે છે તૈયબી તે બ ઇખલાસ કહે છે
 આ ઇમ્મત છે હકના વલગવાને હાતો

નસીહત ૩૪

ક્યાંથી તુ આયો ક્યાં હતો સા વાસટે આયો યહ.
 કેવી તરાહ તીયાં પોહયો આવી મનબ ચોતરમા
 મત ધોર ઘઇને જીવ ગીયાની ગીયાન હીરદે રાખતુ
 ગાંધીલ ન થાઇસ બે ખબર રેહજે સદા હુશયાર મા
 જી તીયાં શરફને પામતા આદ્યા કેમ ધરવી પડી
 કરતુ ખુશી નો નંદ નીત વોહ આંલીમુલ અનવાર મા
 કોલાસ કરતુ નીત ખુશી તે જાગપર રેહતુ સદા
 પરતુ ન તુ દરયાવ આ કુલમાત ના અંધાર મા
 આદમ ખલકના ખાપ બે ના ચાખતા વોહ જહાન્ને
 પરતી ન આ દુન્યા સરો મેહનત બલાની ખાસ્તા
 ક્યાં વેહમ શુઝરયો તીયાં તૈને તે વાસટે વાકે અ અથયો
 આવી બલા મેહનત સખત હુખ દરદના ખાખરમા
 બે ચકલ નીકલો ત્યાં સડી સારી થતુ લાખુ તુને

કેમ આશીયત સેહહત તજ વાકેં અં થયો મંદવારમા
 રેહતો સદા તીયાં જીવતો ના મોત તીયાં સાખત કદી
 આવી યહાં આખા ઘના તીન મોત કઈ અદ વારમા
 આવા પછી વીસરી ગયો જાને કે તું યહાં નોહટો
 ભુલી ગયો અપના વટનની વાત સખ દીન ચારમા
 જેમ જહાઝ નારે લોગ સખ આવી પરયા જંગલ વખે
 વસતી હતી તીયા વાંદરીયો દુંગર ઘપાની ગાર મા
 તે વાંદરીયોને દેખીને સખ ચક્રેક વહાં જઈ મીલયા
 ઇંઝ ઝત શરફ મુકી ઠયા સખ વાંદરીયોની હાર મા
 કીતલાક તેહમાથી બનાવી જહાઝ તે પર અસવાર થઈ
 પાછા વલીને જઈ મીલયા અપના કુટમ પરવાર મા
 કર ચાહ વોહ અપના વટનના પીયાર દીલમા રાખતુ
 દુખખુલ વટન ઇમાન છે જો હોએ તુ દીલ દાર મા
 તે ઘર વટનને અસટરી હુરા પરીથી ગુન ભરી
 રેહસે ખરી તુજ સામને કુલહાર કુલ સીંગાર મા
 તે વકત ઇતરાઝી ઘનો થાઈસ ખુશી ખુશ હાલતુ
 બાકી રહીસ દાઈન સદા વોહ તુરના જહાઝકાર મા
 દુન્યાને દેખી અસ ટરીએ બેવફા છે મસ ખરી
 જાસે ઉથાવી લઈ ઉરી એક આંખની મીચ કારમા
 એ જીવ સાંચી બાંધ નીચ્યત અપના સરજન હારથી
 જે ચાહે સખ મોબુદ છે વોહ સાઈના બંદાર મા

રૂબાઈ

નસા એહમેં ફરમાયા એસાખયાં લગેકાટને સુનકે મોહમે અખાં
 જો દાઈ હકને કહા હક કહાં યહાં જોકરોજે વોહ પા આગે વહાં

રૂખાઇ

સખ નસીહત સંચરી સાદર્ક અંલીકી સુન ચુકે
 દામનો મેં અપને તુમ ચલહાએ ઇશરત સુન ચુકે
 સુન્નેસે લીખને કે કાખીલ હે મવાલી કે કલામ
 હો નસા એહ પર અંમલ ખસ ચે ગરઝંદ વરસલમ

રૂખાઇ

ગરઝ ચે નસીહત સુનાનેસેહે મવાલીકા ઉમદા ત્રીખાનેસે હે
 નસીહતકા પુછો તો એકએક સુખન ફરુચારે મોટીકે દાનેસે હે

રૂખાઇ

અંમલ પાસ કીયા અપને હે કયા નહીં
 અફર દુરકા ઓર તો શા નહીં
 ન કલ પર રખો આજ કર લો અમલ
 અરે ઝીંદગી કા ભરોશા નહીં

રૂખાઇ

એક દીન મરના તો હે ચે નકશ દીલ પર ચહાઇયે
 ઝીંદગી હે મુગ તનમ ગફલત ન દમ ભર ચહાઇયે
 ચહાઇયે ઇનસાન ન ભુલે એકદમ બી મોટકા
 જસકો અપને ચાહ હો ઉસકો મુકરરર ચહાઇયે

રૂખાઇ

ફીખર મેં એક રોઝ હે સોના
 ને હે હોના ચોહ આખીરશ હોના

સુબેહ ઉથકર ઝુરર કંબલ ઉઝુ
ચહાઈયે મોહકો અસકોં સેધાના

રૂબાઈ

મવાલી નસા એહ મેં ફરમાતે હેં
કઈ આતે હેં ચોર કઈ જાતે હેં
મગર જો ગટે ફગર મેં જો અમલ
વોહ દસરે અસફ મલકે પચતા તે હેં

રૂબાઈ

નસીહત દીલા અંકલ હોવે તુ મુન
ખને જખ તલકે તુજહ સે કરતા રેહ પુન
ખમ્બુઝ પાપ શોકર બી લગતી નહીં
ભલે વોહ હેં જીનકો ખુદાકી હેં ધુન

૧૯ નસીહતના નામ

૧	શું ભરોસો છે હયાતીનો હવે હુશયારથા	૧
૨	શામલો લોગો નસીહતના મુખને ને ધીયનથી	૫
૩	આંખો તુખોલ બારીની કુંદરતના વાસટે	૮
૪	તો હીદના નુકતને જે દીલ પર લીખા કરે	૧૨
૫	જે કોઈ ખુદાના નામની માલા જપા કરે	૧૫
૬	શું ભલાઈ છે આ દુનયામા કે તુ લીપતાએ છે	૧૯
૭	જે જશર પેદા થયા ને સખ યહાં મેદમાન છે	૨૩
૮	નહીને નાવની સોહબત છે મારા જીવ જીસમની એ જાની	૨૫
૯	જીસમા નીયત છે જહાં લગજે પર આલમે દુનયામાને ગોનાસે	૩૭
૧૦	ફના છે સેહસાર અદનીગે તું આશનાઈ નકર ફનાની	૪૪
૧૧	રોઝે અન્વલથી જે લોગની સખા કંત છે અંજળ	૫૨
૧૨	જીવારે પેદા કરી ખુદાએ આ દુનયાને કુંદરતથી	૬૨
૧૩	તું ખાટીરની ઝમીં સરાખ કર આખ નસીહતથી	૭૧
૧૪	અંલીકે આંશીક શાદકં થે શેખ સાદકં ઈલી	૮૧
૧૫	અંજળ શીખામન છે અસતરીની સુનીને દીલમા યકીન લાવે	૮૫
૧૬	અરે યાર તું જીલમ કરવાથી દરજે	૮૯
૧૭	ફેફા લો છે પાનીનો આ ઝીંદા જાની	૯૦
૧૮	સુનો કાન દહ ને ફયાદની વાતો	૯૧
૧૯	કયાંથી તુ આયો કયાં હતો સવાસટે આયો યહાં	૯૩

આ ડીતાબો હમારા પાસે તૈયાર મલશે

૦૧ ૪ અ ૧૧૨ આ

નસીબત માટે ગુરૂ ભાગ ૧

વિવેક કોમલ પ્રકાશન

૦ ૧૮ ૦ ૪

ભાગ ૧ પાઠ પુરું

૧૮ ૦

ભાગ બીજો સાત ગરૂ

વિવેક કોમલ પ્રકાશન

૧ ૮ ૦

૫ પહે

૦ ૦ ૪

ભાગ ત્રીજો ચોટી જવાહીર

પૂના વાંચકો દે ૧૦૪ ૧૬ કોમલ

૧ ૮ ૦

૫૦૦ પુરું

૧ ૮ ૦

તન ભાગ સામીલ ૫ ૧

૨ ૦ ૪

અમલક ફેપરલ હુલા તન ભાગ સામીલ

૧ ૮ ૦

યાસીન ઇલ્લા બીબુદુઆઆ

૧ ૮ ૦

રેહાન ગમ તેની અદર મરશીયા શાહામ

૧ ૮ ૦

નોહા રૂબાઈ વજેરા છે ભાગ ૧-૨

૦ ૮ ૦

